

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/274**z dnia 11 grudnia 2017 r.****ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli, certyfikacji, rejestru przychodów i rozchodów, obowiązkowych deklaracji i powiadomień oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do odpowiednich kontroli i uchylające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/561**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 70 i 72, art. 91 ust. 1 lit. d)–g), art. 123 i art. 145 ust. 3, art. 147 ust. 4 i art. 223 ust. 3,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 62 ust. 2 lit. a) i b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem (UE) nr 1308/2013 uchylono i zastąpiono rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 ⁽³⁾. Rozdział III tytuł I oraz część II tytuł II rozdział II sekcja 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 zawierają przepisy dotyczące systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli i zarządzania nim, rejestru winnic, dokumentów towarzyszących, rejestru przychodów i rozchodów, właściwych organów do celów kontroli oraz wymogów w zakresie przekazywania informacji w sektorze wina i upoważniają Komisję do przyjęcia aktów delegowanych i wykonawczych w tym zakresie. Te akty prawne powinny zastąpić odpowiednie przepisy rozporządzeń Komisji (WE) nr 555/2008 ⁽⁴⁾ i (WE) nr 436/2009 ⁽⁵⁾, jak również niektóre przepisy rozporządzeń Komisji (WE) nr 606/2009 ⁽⁶⁾ i (WE) nr 607/2009 ⁽⁷⁾, które zostają odpowiednio uchylone lub skreślone rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2018/273 ⁽⁸⁾.
- (2) W art. 62 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 ustanowiono ogólny wymóg, aby państwa członkowskie przyznawały zezwolenie na nasadzenie winorośli po złożeniu wniosku przez producentów zamierzających sadzić lub powtórnie sadzić winorośl. W art. 63 tego rozporządzenia przewidziano mechanizm zabezpieczenia

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 555/2008 z dnia 27 czerwca 2008 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do programów wsparcia, handlu z krajami trzecimi, potencjału produkcyjnego oraz kontroli w sektorze wina (Dz.U. L 170 z 30.6.2008, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 436/2009 z dnia 26 maja 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 w odniesieniu do rejestru winnic, obowiązkowych deklaracji i sporządzania informacji na potrzeby monitorowania rynku, dokumentów towarzyszących przewozowi produktów i rejestrów prowadzonych w sektorze wina (Dz.U. L 128 z 27.5.2009, s. 15).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 606/2009 z dnia 10 lipca 2009 r. ustanawiające niektóre szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 w odniesieniu do kategorii produktów winiarskich, praktyk enologicznych i obowiązujących ograniczeń (Dz.U. L 193 z 24.7.2009, s. 1).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 607/2009 z dnia 14 lipca 2009 r. ustanawiające niektóre szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 w odniesieniu do chronionych nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych, określeń tradycyjnych, etykietowania i prezentacji niektórych produktów sektora wina (Dz.U. L 193 z 24.7.2009, s. 60).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/273 z dnia 11 grudnia 2017 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli, rejestru winnic, dokumentów towarzyszących i świadectw, rejestru przychodów i rozchodów, obowiązkowych deklaracji, powiadomień i publikowania zgłoszonych informacji, oraz uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do odpowiednich kontroli i kar, zmieniające rozporządzenia Komisji (WE) nr 555/2008, (WE) nr 606/2009 i (WE) nr 607/2009 oraz uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 436/2009 i rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/560 (Zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego).

dotyczący nowych nasadzeń, przy czym państwa członkowskie muszą corocznie udzielać zezwoleń na nowe nasadzenia odpowiadające 1 % całkowitej powierzchni upraw winorośli na ich terytorium, lecz mogą podjąć decyzję o stosowaniu niższych limitów na podstawie należytego uzasadnienia. W art. 64 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 ustanowiono przepisy dotyczące udzielania zezwoleń na nowe nasadzenia i określono kryteria kwalifikowalności i pierwszeństwa, które mogą stosować państwa członkowskie.

- (3) Na szczeblu unijnym należy ustanowić przepisy dotyczące procedury, która ma być stosowana przez państwa członkowskie w odniesieniu do decyzji w sprawie mechanizmu zabezpieczenia oraz wyboru kryteriów kwalifikowalności i pierwszeństwa. Przepisy te powinny obejmować terminy na podjęcie decyzji oraz konsekwencje w przypadku niepodjęcia decyzji.
- (4) W celu zapewnienia spójnego stosowania prawa Unii we wszystkich państwach członkowskich oraz w celu zapewnienia, by producenci unijni byli objęci tymi samymi przepisami przy składaniu wniosków o udzielenie zezwolenia na nowe nasadzenia, przepisy dotyczące udzielania zezwoleń na nowe nasadzenia powinny również obejmować rozpatrywanie wniosków, procedurę wyboru i ich coroczne udzielanie. Przepisy te powinny mieć na celu zagwarantowanie przejrzystego, uczciwego i terminowego funkcjonowania systemu, dostosowanego do potrzeb sektora wina. Powinny one również zapewnić, że wnioskodawcy nie natrafiają na nieuzasadnione nierówności, nadmierne opóźnienia lub nieproporcjonalne obciążenie administracyjne. W szczególności, jako że rok gospodarczy w sektorze wina rozpoczyna się w dniu 1 sierpnia, udzielanie zezwoleń na nowe nasadzenia przed tą datą wydaje się dobrze dostosowane do potrzeb sektora wina oraz gwarantuje, że sadzenie winorośli może nastąpić jeszcze w tym samym roku kalendarzowym. Należy ustalić odpowiedni termin w celu zagwarantowania, że wszystkie istotne decyzje podejmowane przez państwo członkowskie są podawane do wiadomości publicznej w odpowiednim terminie przed otwarciem zaproszenia do składania wniosków oraz że producenci zostali dobrze poinformowani o obowiązujących przepisach przed złożeniem wniosku.
- (5) Jeżeli łączna liczba hektarów będąca przedmiotem kwalifikujących się wniosków znacznie przekracza liczbę hektarów udostępnionych przez państwa członkowskie, może się zdarzyć, że duża część kandydatów otrzyma jedynie część hektarów, o które wystąpili z wnioskiem, w związku z czym odrzucą oni odpowiednie zezwolenia i będą podlegać karom administracyjnym. Aby zapobiec takim sytuacjom, właściwe jest nienakładanie takich kar, w przypadku gdy udzielone zezwolenia odpowiadają powierzchni mniejszej niż określony odsetek hektarów, o które wystąpiono we wniosku. Ponadto aby uniknąć utraty odpowiednich zezwoleń, należy umożliwić państwom członkowskim albo przenoszenie ich na następny rok, albo ponowne rozdzielanie ich w tym samym roku wśród wnioskodawców, których wnioski nie zostały w pełni pozytywnie rozpatrzone i którzy nie odrzucili udzielonych zezwoleń.
- (6) W art. 66 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 oraz art. 3 i 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/560⁽¹⁾ ustanowiono przepisy dotyczące udzielania zezwoleń na ponowne sadzenie w tym samym gospodarstwie. Na szczeblu unijnym należy również ustanowić przepisy dotyczące procedury, która ma być stosowana przez państwa członkowskie przy udzielaniu tych zezwoleń na ponowne sadzenie, oraz ram czasowych, w jakich państwa członkowskie mają udzielać tych zezwoleń. Aby producenci mogli wyeliminować ograniczenia dotyczące ponownego sadzenia w tym samym gospodarstwie ze względów fitosanitarnych, środowiskowych lub operacyjnych, państwa członkowskie powinny mieć możliwość zezwolenia producentom na złożenie wniosku w rozsądnym, lecz ograniczonym terminie po karczowaniu. Ponadto biorąc pod uwagę fakt, że procedury składania i rozpatrywania wniosków o wydanie zezwoleń na ponowne sadzenie powodują istotne obciążenia administracyjne dla państw członkowskich i dla producentów, należy również umożliwić stosowanie procedury uproszczonej w określonych przypadkach, w których obszar, który ma być ponownie obsadzony, odpowiada obszarowi wykarczowanemu lub jeżeli nie zostały nałożone ograniczenia dotyczące ponownego sadzenia.
- (7) W art. 68 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 ustanowiono przepisy przyznawania zezwoleń na podstawie przekształcenia praw do sadzenia przyznanych przed dniem 31 grudnia 2015 r. Na szczeblu unijnym należy również ustanowić przepisy w sprawie procedury, która ma być stosowana przez państwa członkowskie w odniesieniu do udzielania takich zezwoleń. Należy ustanowić terminy składania i rozpatrywania wniosków, tak aby państwa członkowskie mogły otrzymywać i rozpatrywać wnioski o konwersję w należyty sposób i w odpowiednim terminie.
- (8) Zgodnie z art. 62 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 zezwolenia udzielane są w odniesieniu do konkretnego obszaru gospodarstwa producenta wskazanego we wniosku. W należycie uzasadnionych przypadkach wnioskodawcy należy zapewnić możliwość zmiany takiego konkretnego obszaru w okresie ważności zezwolenia. Jednakże możliwość ta powinna zostać wykluczona w niektórych przypadkach, aby zapobiec obchodzeniu systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli.
- (9) Art. 120 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 stanowi, że państwa członkowskie zobowiązane są przyjąć przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne zapewniające procedury certyfikacji, zatwierdzania i kontroli, tak by zagwarantować prawdziwość informacji przekazywanych na etykietach i w prezentacji win bez

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/560 z dnia 15 grudnia 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli (Dz.U. L 93 z 9.4.2015, s. 1).

chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego. W celu zapewnienia ochrony konsumentów i dostarczenia im właściwej informacji oraz równego traktowania podmiotów gospodarczych należy ustanowić zasady dotyczące procedur i kryteriów technicznych mających zastosowanie do certyfikacji, zatwierdzania i kontroli administracyjnej wyrobów winiarskich bez chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego, które mają być wprowadzane do obrotu. Należy również ustanowić przepisy w odniesieniu do kosztów certyfikacji administracyjnej i warunków, na jakich podmioty gospodarcze mogą sporządzać zaświadczenia dotyczące ich produktów pod nadzorem właściwych organów wyznaczonych zgodnie z art. 146 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

- (10) Zgodnie z art. 147 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 osoby fizyczne lub osoby prawne, które przechowują wyroby winiarskie, są zobowiązane do prowadzenia rejestru przychodów i rozchodów w odniesieniu do tych produktów. W celu zagwarantowania identyfikowalności wyrobów winiarskich oraz umożliwienia weryfikacji przez państwa członkowskie ich pochodzenia, właściwości lub zgodności z dozwolonymi praktykami enologicznymi, lub normami bezpieczeństwa żywności, konieczne jest ustanowienie zasad dotyczących produktów, które mają zostać wpisane do rejestru, oraz informacji dotyczących tych produktów. Z tych samych powodów należy również określić zasady w odniesieniu do informacji dotyczących czynności przeprowadzanych na tych produktach.
- (11) Surowce używane w niektórych praktykach enologicznych, w szczególności do wzbogacania, zakwaszania i słodzenia, są szczególnie narażone na ryzyko nadużyć. Należy zatem prowadzić ewidencję i przechowywać szczegółowe dane na temat tych praktyk i stosowanych substancji w celu umożliwienia właściwym organom nadzorowania ich przepływu i wykorzystania w trakcie całego procesu produkcji wina.
- (12) Z uwagi na to, że do win musujących i win likierowych podczas procesu wytwarzania dodawane są inne produkty, należy udostępnić na ich temat dodatkowe informacje, a nie tylko takie informacje, jakie podaje się w odniesieniu do win niemusujących.
- (13) Aby zapewnić jednolite stosowanie i równe traktowanie podmiotów gospodarczych, wymogi mające zastosowanie do prowadzenia rejestru przychodów i rozchodów powinny zostać określone i dostosowane do rodzaju działalności i produktów. W związku z tym w niniejszym rozporządzeniu należy wprowadzić środki w odniesieniu do zawartości rejestru, terminów rejestrowania danych i zamykania rejestru, jak również środki dotyczące dopuszczalnego odsetka strat wynikających z parowania lub innych zmian objętości produktów.
- (14) W celu ułatwienia zarządzania rynkiem i jego monitorowania należy również ustanowić termin składania deklaracji produkcji, deklaracji zapasów i deklaracji zbiorów. Ze względu na różne pory zbiorów w państwach członkowskich, należy rozłożyć w czasie terminy sporządzania deklaracji przez producentów.
- (15) W celu ułatwienia sprawozdawczości państwa członkowskie powinny przewidzieć, w jakiej formie i w jaki sposób podmioty gospodarcze mają obowiązek przedkładać informacje zawarte w deklaracjach produkcji, zapasów, zbiorów i dotyczących wprowadzania do obrotu.
- (16) W rozdziale VII rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273 poświęconym kontrolom, właściwym organom, instytucjom łącznikowym i wzajemnej pomocy przewiduje się, że możliwe będzie, aby instytucja łącznikowa państwa członkowskiego zwróciła się do instytucji łącznikowej innego państwa członkowskiego o pobranie próbek wina, moszczu winogronowego lub innego ciekłego wyrobu winiarskiego do celów kontroli. W niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić zasady mające zastosowanie do zbierania, przetwarzania, przechowywania i analizy pobranych próbek oraz wyboru laboratorium, w którym mają być wykonane analizy.
- (17) Zgodnie z art. 39 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273 na poziomie Unii ma być prowadzona i aktualizowana analityczna baza danych izotopowych. W celu ułatwienia interpretacji wyników otrzymanych z analiz izotopowych przeprowadzonych w laboratoriach Unii wyposażonych do tego celu oraz zagwarantowania porównywalności wyników otrzymanych w takich laboratoriach należy ustalić jednolite zasady pobierania próbek winogron oraz winifikacji. Ponadto wobec laboratoriów wyznaczonych przez państwa członkowskie do przeprowadzania analizy izotopowej próbek z przeznaczeniem do banku danych należy zastosować system uznanych norm jakości w celu zagwarantowania jakości i porównywalności danych analitycznych.
- (18) Analiza izotopowa wyrobów winiarskich oraz interpretacja jej wyników to bardzo wymagające procedury. Analityczna baza danych powinna pomóc w ujednoczeniu interpretacji wyników otrzymanych przez wyznaczone laboratoria państw członkowskich przy zastosowaniu metod analitycznych. W celu zapewnienia jednolitej interpretacji wyników takich analiz wyznaczone laboratoria, które zgłaszają dane przy użyciu metody analizy izotopowej, i właściwe organy wyznaczone przez państwa członkowskie powinny na żądanie uzyskiwać dostęp do analitycznej bazy danych w celu zapewnienia zgodności z przepisami unijnymi dotyczącymi sektora wina, przy jednoczesnym poszanowaniu ochrony danych osobowych i celów banku danych.

- (19) W art. 62 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 przewidziano potrzebę ustanowienia przepisów dotyczących kontroli na miejscu przeprowadzanych w odniesieniu do wdrożenia systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli, które mają zostać zrealizowane przez państwa członkowskie. Potrzebne są ogólne przepisy dotyczące kontroli w celu wyjaśnienia, że głównym narzędziem służącym do weryfikacji zgodności z systemem jest rejestr winnic. Takie przepisy powinny ustanawiać ogólne ramy dla państw członkowskich służące opracowaniu bardziej szczegółowych przepisów na szczeblu krajowym, tak by zapobiegać sadzeniu bez zezwolenia oraz by zapewnić przestrzeganie przepisów systemu zezwoleń, w tym przestrzeganie terminu wykorzystania zezwoleń oraz karczowania w przypadku przewidywanego ponownego sadzenia, jak również przestrzeganie zobowiązań podjętych przez producentów w celu uzyskania zezwoleń.
- (20) W celu sprawdzenia zgodności środków przyjętych przez państwa członkowskie w ramach krajowych programów wsparcia, o których mowa w części II tytuł I rozdział II sekcja 4 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, z przepisami unijnymi w sektorze wina w niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić przepisy dotyczące kontroli i zapewnić w tym celu korzystanie z rejestru winnic, o którym mowa w art. 145 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. Należy również ustanowić warunki weryfikacji informacji zawartych w rejestrze winnic, w tym dostępności zaktualizowanych informacji do celów monitorowania i weryfikacji zgodności z przepisami dotyczącymi sektora wina, do których odnoszą się dane. W tym celu należy ustanowić przepisy dotyczące realizacji kontroli administracyjnych i corocznych kontroli na miejscu w odniesieniu do wszystkich plantatorów winorośli określonych w rejestrze winnic, określające minimalny odsetek kontroli rocznie i wspólne zasady.
- (21) Zgodnie z art. 223 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 należy ustanowić przepisy dotyczące informacji, które mają być przekazywane przez przedsiębiorstwa, państwa członkowskie i państwa trzecie, metod przekazywania informacji oraz uregulowań w zakresie zarządzania informacjami, które mają być przekazywane.
- (22) W celu ułatwienia państwu członkowskiemu przekazywania Komisji informacji na temat wszystkich odnośnych aspektów dotyczących zarządzania systemem zezwoleń na nasadzenia winorośli i sprawowania nad nim kontroli oraz w celu umożliwienia odpowiedniego monitorowania jego wdrażania należy ustanowić przepisy dotyczące treści rocznych powiadomień dotyczących omawianego systemu pomocy, ich formy, harmonogramu, częstotliwości i terminów ich przedstawiania.
- (23) W celu właściwego zarządzania w sektorze wina należy przewidzieć, by wszystkie powiadomienia państw członkowskich dla Komisji zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1308/2013, rozporządzeniem delegowanym (UE) 2018/273 oraz niniejszym rozporządzeniem były przedstawiane zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1183 ⁽¹⁾ i rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/1185 ⁽²⁾, oraz określić, jak długo należy przechowywać dokumenty towarzyszące, informacje, wpisy i rejestry.
- (24) Przepisy dotyczące zezwoleń na nasadzenia winorośli określone w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2015/561 ⁽³⁾ zostały włączone do niniejszego rozporządzenia. Należy zatem uchylić rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/561.
- (25) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY WPROWADZAJĄCE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustala zasady stosowania rozporządzeń (UE) nr 1306/2013 i (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do:

- a) systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli;
- b) certyfikacji;

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/1183 z dnia 20 kwietnia 2017 r. uzupełniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 i (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do powiadamiania Komisji o informacjach i dokumentach (Dz.U. L 171 z 4.7.2017, s. 100).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1185 z dnia 20 kwietnia 2017 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 i (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do przekazywanych Komisji powiadomień i dokumentów oraz zmieniające i uchylające niektóre rozporządzenia Komisji (Dz.U. L 171 z 4.7.2017, s. 113).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/561 z dnia 7 kwietnia 2015 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli (Dz.U. L 93 z 9.4.2015, s. 12).

- c) rejestru przychodów i rozchodów;
- d) obowiązkowych deklaracji;
- e) kontroli i analitycznej bazy danych izotopowych;
- f) powiadomień.

ROZDZIAŁ II

SYSTEM ZEZWOLEŃ NA NASADZENIA WINOROŚLI

Artykuł 2

Zezwolenia na nasadzenia winorośli

1. Zezwoleń na nasadzenia winorośli, o których mowa w części II tytuł I rozdział III rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, udziela się zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
2. Zezwolenia na nasadzenia winorośli, o których mowa w ust. 1, dotyczą nowych nasadzeń, ponownego sadzenia i praw do sadzenia, które mają zostać przekształcone.
3. Zezwoleń na nowe nasadzenia, o których mowa w art. 64 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, udziela się corocznie.

Artykuł 3

Wcześniejsze decyzje dotyczące obszarów, które mają być udostępnione pod nowe nasadzenia

1. Jeżeli państwa członkowskie postanawiają ograniczyć łączną powierzchnię udostępnioną pod nowe nasadzenia przyznawaną w formie zezwoleń zgodnie z art. 63 ust. 2 i 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, podają one takie decyzje do wiadomości publicznej, wraz z uzasadnieniem, do dnia 1 marca danego roku.
2. Jeżeli państwa członkowskie uwzględniają zalecenia organizacji zawodowych lub zainteresowanych grup producentów, o których mowa w art. 65 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, zalecenia te przedstawiane są z wyprzedzeniem umożliwiającym ich przeanalizowanie przed podjęciem przez zainteresowane państwo członkowskie decyzji o ograniczeniu łącznej powierzchni udostępnionej pod nowe nasadzenia, o której mowa w ust. 1. Zalecenia są również podawane do wiadomości publicznej.

Artykuł 4

Kryteria udzielania zezwoleń na nowe nasadzenia

1. Jeżeli państwa członkowskie decydują się na stosowanie kryteriów udzielania zezwoleń na nowe nasadzenia zgodnie z art. 64 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, decyzje takie podaje się do wiadomości publicznej do dnia 1 marca danego roku.
2. Decyzje, o których mowa w ust. 1, dotyczą:
 - a) zastosowania jednego lub więcej kryteriów wymienionych w art. 64 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, w tym należytego uzasadnienia w przypadku gdy państwa członkowskie postanawiają stosować art. 64 ust. 1 lit. d) tego rozporządzenia, jak również kryteriów wymienionych w art. 4 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273;
 - b) liczby hektarów udostępnionych w celu udzielenia zezwoleń na szczeblu krajowym:
 - (i) proporcjonalnie;
 - (ii) zgodnie z kryteriami pierwszeństwa wymienionymi w art. 64 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 oraz w art. 4 ust. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273.
3. W przypadku gdy państwa członkowskie zamierzają stosować kryteria pierwszeństwa, o których mowa w ust. 2 lit. b) ppkt (ii), określają one, które z tych kryteriów będą stosowane. Państwa członkowskie mogą również postanowić, że każde z wybranych kryteriów pierwszeństwa będzie mieć inne znaczenie. Takie decyzje umożliwią państwom członkowskim ustanowienie rankingu indywidualnych wniosków na poziomie krajowym w odniesieniu do przyznawania liczby hektarów na podstawie ust. 2 lit. b) ppkt (ii), w oparciu o zgodność tych wniosków z wybranymi kryteriami pierwszeństwa.

Artykuł 5

Domyślne przepisy w odniesieniu do nowych nasadzeń

1. Jeżeli państwa członkowskie nie podadzą do wiadomości publicznej decyzji, o których mowa w art. 3 i 4, do dnia 1 marca danego roku, dla danego roku zastosowanie mają następujące przepisy dotyczące udzielania zezwoleń na nowe nasadzenia:
 - a) dostępność zezwoleń na nowe nasadzenia odpowiadająca 1 % całkowitej powierzchni upraw winorośli na ich terytorium, zgodnie z art. 63 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, i bez innych ograniczeń;
 - b) proporcjonalny rozdział hektarów wśród wszystkich wnioskodawców na podstawie wielkości obszaru, w odniesieniu do którego złożyli oni wniosek o zezwolenie, w przypadku gdy wnioski przekraczają udostępniony obszar.
2. Państwa członkowskie zapewniają, że informacje dotyczące przepisów mających zastosowanie do udzielenia zezwoleń w danym roku na podstawie ust. 1 są podawane do wiadomości publicznej.

Artykuł 6

Składanie wniosków dotyczących nowych nasadzeń

1. Po podaniu do publicznej wiadomości decyzji, o których mowa w art. 3 i 4, lub informacji na temat przepisów mających zastosowanie do udzielania zezwoleń w danym roku, o których mowa w art. 5 ust. 2, i nie później niż do dnia 1 maja, państwa członkowskie otwierają okres składania wniosków indywidualnych, który trwa co najmniej miesiąc.
2. We wnioskach wskazuje się konkretną wielkość i położenie obszarów w gospodarstwie wnioskodawcy, w odniesieniu do którego to gospodarstwa złożono wniosek o zezwolenie.

Jeżeli decyzję w sprawie ograniczeń lub kryteriów, które mają zostać zastosowane, podjęto zgodnie z art. 3 i 4, państwa członkowskie mogą zwolnić wnioskodawców z wymogu wskazywania we wniosku konkretnego położenia obszaru w gospodarstwie, w odniesieniu do którego złożono wniosek o zezwolenie. W celu wdrożenia systemu zezwoleń państwa członkowskie mogą zażądać, w stosownych przypadkach, dodatkowych informacji od wnioskodawców.

3. Jeżeli państwa członkowskie postanowią zastosować niektóre kryteria udzielania zezwoleń na nowe nasadzenia zgodnie z art. 4, zastosowanie mają następujące przepisy:
 - a) kryteria kwalifikowalności wymienione w art. 64 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 oraz w art. 4 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273: we wniosku należy wskazać produkt(y) sektora wina, który(-e) wnioskodawca zamierza produkować na obszarze(-ach) nowo nasadzonym(-ych), określając, czy wnioskodawca zamierza produkować jeden z następujących produktów czy więcej:
 - (i) wina z chronioną nazwą pochodzenia (ChNP);
 - (ii) wina z chronionym oznaczeniem geograficznym (ChOG);
 - (iii) wina bez oznaczenia geograficznego, w tym wina, na których podana jest odmiana winorośli;
 - b) kryterium pierwszeństwa, o którym mowa w art. 64 ust. 2 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013: wnioski zawierają informacje o charakterze gospodarczym, wykazując zrównoważoność gospodarczą danego projektu na podstawie jednej lub większej liczby standardowych metod analizy finansowej inwestycji rolnych wymienionych w części E załącznika II do rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273;
 - c) kryterium pierwszeństwa, o którym mowa w art. 64 ust. 2 lit. f) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013: wnioski zawierają informacje o charakterze gospodarczym, wykazując potencjał wzrostu konkurencyjności na podstawie ustaleń przedstawionych w części F załącznika II do rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273;
 - d) kryterium pierwszeństwa, o którym mowa w art. 64 ust. 2 lit. g) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013: wnioski zawierają informacje świadczące o możliwości ulepszenia produktów o chronionym oznaczeniu geograficznym na podstawie jednego z warunków określonych w części G załącznika II do rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273;
 - e) kryterium pierwszeństwa, o którym mowa w art. 64 ust. 2 lit. h) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013: wnioski zawierają informacje, z których wynika, że wielkość gospodarstwa wnioskodawcy w chwili składania wniosku jest zgodna z progami, które zostaną ustalone przez państwa członkowskie na podstawie przepisów określonych w części H załącznika II do rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273;
 - f) w przypadku gdy państwa członkowskie wymagają, aby wnioskodawcy respektowali zobowiązania, o których mowa w częściach A i B załącznika I oraz częściach A, B, D, E, F, G i w części I pkt II załącznika II do rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273 w odniesieniu do odpowiednich kryteriów, zobowiązania te muszą być uwzględnione we wnioskach.

W przypadku gdy państwa członkowskie mogą bezpośrednio uzyskać którąkolwiek z informacji wymienionych w akapicie pierwszym lit. a)–f), mogą one zwolnić wnioskodawców z zawarcia takich informacji we wnioskach.

4. Po upływie okresu składania wniosków, o którym mowa w ust. 1, państwa członkowskie informują niekwalifikujących się wnioskodawców o niekwalifikowalności ich wniosków na podstawie decyzji w sprawie kryteriów kwalifikowalności przyjętych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 4. Takie wnioski zostają wyłączone z kolejnych etapów procedury.

Artykuł 7

Udzielanie zezwoleń na nowe nasadzenia

1. Jeżeli cały obszar, którego dotyczą złożone kwalifikujące się wnioski, nie przekracza obszaru(-ów) udostępnionego(-ych) zgodnie z art. 3 ust. 1, państwa członkowskie udzielają zezwoleń w pełnym zakresie, w odniesieniu do którego producenci złożyli wnioski.

2. Jeżeli cały obszar, którego dotyczą złożone kwalifikujące się wnioski, przekracza obszar(-y) udostępniony(-e) zgodnie z art. 3 ust. 1, państwa członkowskie stosują procedurę wyboru określoną w załączniku I.

Nie później niż dnia 1 sierpnia państwa członkowskie udzielają zezwoleń wybranym wnioskodawcom w zależności od wyniku procedury wyboru, o której mowa w akapicie pierwszym. Jeżeli kwalifikujące się wnioski nie zostały w pełni pozytywnie rozpatrzone, wnioskodawcy zostają poinformowani o przyczynach takiej decyzji.

3. Jeżeli udzielone zezwolenie odpowiada mniej niż 50 % obszaru będącego przedmiotem odnośnego wniosku, wnioskodawca może odrzucić takie zezwolenie w terminie jednego miesiąca od dnia, w którym udzielono zezwolenia.

W przypadku, o który mowa w akapicie pierwszym, wnioskodawca nie podlega karom administracyjnym, o których mowa w art. 62 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że odpowiednia liczba hektarów zostaje udostępniona w tym samym roku, nie później niż do dnia 1 października, w odniesieniu do zezwoleń, które mają być udzielone wnioskodawcom, którym przyznano jedynie część powierzchni, o którą wystąpili we wniosku zgodnie z wynikami procedury wyboru, o której mowa w ust. 2, i którzy nie odrzucili odpowiednich zezwoleń. Państwa członkowskie mogą również podjąć decyzję o udostępnieniu tych hektarów w kolejnym roku dodatkowo, oprócz 1 % całkowitej powierzchni upraw winorośli, jak przewidziano w art. 63 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

Artykuł 8

Ograniczenia w udzielaniu zezwoleń na ponowne sadzenie

1. Jeżeli państwa członkowskie postanowią ograniczyć udzielanie zezwoleń na ponowne sadzenie na obszarach kwalifikujących się do produkcji win oznaczonych ChNP lub ChOG zgodnie z art. 66 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 i art. 6 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273, podają one takie decyzje do wiadomości publicznej do dnia 1 marca.

Organizacje zawodowe lub zainteresowane grupy producentów, o których mowa w art. 65 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, przedstawiają zalecenia, które mają być wzięte pod uwagę przez państwo członkowskie na podstawie art. 66 ust. 3, z wystarczającym wyprzedzeniem, aby umożliwić ich rozpatrzenie przed podjęciem decyzji, o której mowa w akapicie pierwszym. Zainteresowane państwo członkowskie podaje te zalecenia do wiadomości publicznej.

2. Decyzje, o których mowa w ust. 1, stosuje się w ciągu jednego roku od dnia, w którym zostały one podane do wiadomości publicznej.

W przypadku gdy zalecenie organizacji zawodowej lub zainteresowanej grupy producentów obejmuje okres dłuższy niż jeden rok, ale nie dłuższy niż trzy lata, zgodnie z art. 65 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, takie decyzje mogą również mieć zastosowanie przez okres maksymalnie trzech lat.

W przypadku gdy takie organizacje zawodowe lub zainteresowane grupy producentów nie przedłożą stosownych zaleceń z wyprzedzeniem umożliwiającym ich rozpatrzenie, zgodnie z ust. 1, a państwa członkowskie nie podadzą do wiadomości publicznej odnośnych decyzji do dnia 1 marca, państwa członkowskie zezwalają automatycznie na ponowne sadzenie, jak przewidziano w art. 9.

Artykuł 9

Procedura udzielania zezwoleń na ponowne sadzenie

1. Wnioski o wydanie zezwolenia na ponowne sadzenie, o których mowa w art. 66 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, mogą być składane w dowolnym czasie w ciągu tego samego roku winiarskiego, w którym ma miejsce wykarczowanie. Państwa członkowskie mogą jednak zdecydować, że wnioski o wydanie zezwolenia na ponowne sadzenie mogą być składane do końca drugiego roku winiarskiego następującego po roku, w którym miało miejsce wykarczowanie. Jeżeli te terminy nie są przestrzegane, państwa członkowskie nie udzielają zezwoleń na ponowne sadzenie.

We wnioskach określa się konkretną wielkość i położenie wykarczowanego(-ych) obszaru(-ów) oraz obszaru(-ów), który(-e) ma(-ją) być ponownie obsadzony(-e), w tym samym gospodarstwie wnioskodawcy, w odniesieniu do którego zezwolenie ma być udzielone. Jeżeli decyzja o ograniczeniach nie zostaje podjęta zgodnie z art. 8, zaś wnioskodawca nie podjął żadnego ze zobowiązań, o których mowa w części A pkt 2 lit. b) załącznika I oraz w części B pkt 2 lit. b) załącznika I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273 oraz w pkt 4 części B i w części D załącznika II do tego rozporządzenia, państwa członkowskie mogą zwolnić wnioskodawców z wymogu wskazywania we wniosku konkretnego położenia obszaru(-ów), który(-e) ma(-ją) zostać ponownie obsadzony(-e) i w odniesieniu do którego(-ych) udziela się zezwolenia. W celu wdrożenia systemu zezwoleń państwa członkowskie mogą zażądać, w stosownych przypadkach, dodatkowych informacji od wnioskodawców.

Państwa członkowskie automatycznie udzielają zezwoleń w terminie trzech miesięcy od złożenia wniosku. Państwa członkowskie mogą jednak podjąć decyzję o stosowaniu terminów, o których mowa w art. 6 i 7, w odniesieniu do – odpowiednio – składania wniosków i udzielania zezwoleń na nowe nasadzenia.

2. Jeżeli obszar, który ma być ponownie obsadzony, odpowiada temu samemu wykarczowanemu obszarowi lub jeżeli nie podjęto decyzji o ograniczeniach zgodnie z art. 8 ust. 1, można stosować procedurę uproszczoną na poziomie krajowym lub na niektórych obszarach na terytorium państwa członkowskiego. W takim przypadku zezwolenie na nowe nasadzenia może być uznane za udzielone od dnia, w którym obszar został wykarczowany. W tym celu zainteresowany producent przedstawia, najpóźniej do końca roku winiarskiego, w którym miało miejsce karczowanie, wiadomość *ex post*, która stanowi wniosek o udzielenie zezwolenia.

3. Wnioski o wydanie zezwoleń na ponowne sadzenie, o których mowa w art. 66 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, mogą być składane w dowolnym czasie w ciągu roku.

We wnioskach określa się konkretną wielkość i położenie wykarczowanego(-ych) obszaru(-ów) oraz obszaru(-ów), który(-e) ma(-ją) być ponownie obsadzony(-e), w tym samym gospodarstwie wnioskodawcy, w odniesieniu do którego zezwolenie ma być udzielone. Wnioski zawierają także zobowiązanie do wykarczowania obszaru uprawy winorośli najpóźniej do końca czwartego roku od daty posadzenia nowej winorośli. W celu wdrożenia systemu zezwoleń państwa członkowskie mogą zażądać, w stosownych przypadkach, dodatkowych informacji od wnioskodawców.

Państwa członkowskie automatycznie udzielają zezwoleń w terminie trzech miesięcy od złożenia wniosku. Państwa członkowskie mogą jednak podjąć decyzję o stosowaniu terminów, o których mowa w art. 6 i 7, w odniesieniu do – odpowiednio – składania wniosków i udzielania zezwoleń na nowe nasadzenia.

Artykuł 10

Procedura udzielania zezwoleń zgodnie z przepisami przejściowymi

1. W przypadkach, w których zgodnie z art. 68 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 państwa członkowskie postanowiły przedłużyć termin składania wniosków o przekształcenie praw do sadzenia w zezwolenia po dniu 31 grudnia 2015 r., a także podały tę decyzję do wiadomości publicznej do dnia 14 września 2015 r., wnioski o przekształcenie przez producenta mogą być składane w dowolnym czasie do dnia upływu terminu ustalonego przez państwa członkowskie w tej decyzji.

We wnioskach określa się konkretną wielkość i położenie obszarów w gospodarstwie wnioskodawcy, w odniesieniu do którego to gospodarstwa zezwolenie ma zostać udzielone. Państwa członkowskie mogą zwolnić wnioskodawców z wymogu wskazywania we wniosku konkretnego położenia obszaru w gospodarstwie, w odniesieniu do którego zezwolenie ma być udzielone. W celu wdrożenia systemu zezwoleń państwa członkowskie mogą zażądać, w stosownych przypadkach, dodatkowych informacji od wnioskodawców.

2. Po sprawdzeniu, czy prawa do sadzenia, w odniesieniu do których wystąpiono z wnioskiem o przekształcenie zgodnie z ust. 1, są nadal ważne, państwa członkowskie automatycznie udzielają zezwoleń. Okres od złożenia wniosku o przekształcenie do udzielenia zezwolenia nie przekracza trzech miesięcy.

Artykuł 11

Zmiana określonego obszaru, w odniesieniu do którego udzielono zezwolenia

W należycie uzasadnionych przypadkach państwa członkowskie mogą zdecydować, na wniosek wnioskodawcy, że uprawa winorośli może mieć miejsce na obszarze należącym do gospodarstwa, który jest odmienny od określonego obszaru, w odniesieniu do którego udzielono zezwolenia, pod warunkiem że wielkość nowego obszaru w hektarach jest taka sama i że zezwolenie jest nadal ważne zgodnie z art. 62 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

Ustęp pierwszy nie ma zastosowania, w przypadku gdy zezwolenie udzielono na podstawie zgodności z określonymi kryteriami kwalifikowalności i kryteriami pierwszeństwa związanymi z położeniem wskazanym we wniosku, a we wniosku o zmianę wskazano nowy określony obszar położony gdzie indziej.

ROZDZIAŁ III

CERTYFIKACJA WYROBÓW WINIARSKICH

Artykuł 12

Procedura i kryteria techniczne mające zastosowanie do celów certyfikacji

1. Procedura certyfikacji, zatwierdzania i weryfikacji wina bez ChNP lub ChOG zgodnie z art. 120 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 wymaga umieszczenia na etykiecie lub w prezentacji wina dowodów administracyjnych na poparcie prawdziwości odmian(-y) winorośli lub rocznika wina.

Ponadto państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o:

- a) przeprowadzeniu na anonimowej próbce organoleptycznego testu wina odnoszącego się do zapachu i smaku w celu sprawdzenia, czy podstawowa właściwość wina zależy od wykorzystanej odmiany (odmian) winorośli;
- b) przeprowadzeniu testu analitycznego w przypadku wina wytworzonego z jednej odmiany winorośli.

Procedura jest przeprowadzana w państwie członkowskim, w którym produkowane jest to wino. W przypadku mieszanek win z różnych państw członkowskich, o których mowa w art. 120 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, procedura certyfikacji może zostać przeprowadzona przez każde z zainteresowanych państw członkowskich.

2. Procedura certyfikacji jest przeprowadzana poprzez losowe i oparte na analizie ryzyka kontrole zgodnie z art. 36 i 37 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273 oraz rozdziałem VI niniejszego rozporządzenia.

Koszty certyfikacji ponoszą podmioty gospodarcze będące jej przedmiotem, chyba że państwa członkowskie zdecydują inaczej.

3. Podmioty gospodarcze zajmujące się obrotem wyrobami winiarskimi produkowanymi, przetwarzanymi lub butelkowanymi przez nie same są uznawane i otrzymują zezwolenie od właściwych organów państw członkowskich do poświadczania pochodzenia, cech, rocznika zbiorów lub odmiany (odmian) winorośli zgodnie z art. 11 i 12 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273, pod nadzorem właściwych organów wyznaczonych zgodnie z art. 146 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

ROZDZIAŁ IV

REJESTR PRZYCHODÓW I ROZCHODÓW

Artykuł 13

Zakres i forma rejestru

1. Podmioty gospodarcze zobowiązane są do prowadzenia rejestru przychodów i rozchodów, zwanego dalej w niniejszym rozdziale „rejestrem”, który zawiera:

- a) wpis dotyczący przyjęcia do i wydania z obiektów podmiotu gospodarczego każdej partii wyrobów winiarskich, o których mowa w art. 147 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013;
- b) kategorię produktu, jak określono w art. 14;
- c) czynności określone w art. 29 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273, jeżeli są one przeprowadzane na terenie obiektu.

w odniesieniu do każdej noty w rejestrze podmioty gospodarcze, o których mowa w akapicie pierwszym, muszą być w stanie przedstawić jeden z dokumentów towarzyszących, o których mowa w art. 10 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273, lub wszelki inny dokument handlowy towarzyszący odnośnej przesyłce;

2. Rejestr może być prowadzony w jednej z następujących form:

- a) stałe, kolejno ponumerowane arkusze;
- b) elektroniczny rejestr przedstawiony zgodnie ze szczegółowymi zasadami określonymi przez właściwe organy;
- c) odpowiedni nowoczesny system sprawozdawczości zatwierdzony przez właściwe organy;
- d) zbiór dokumentów towarzyszących zawierających datę ich sporządzenia lub przejęcia przez handlowców.

Państwa członkowskie mogą jednak postanowić, że rejestr prowadzony przez producentów może mieć formę uwag znajdujących się na odwrotnej stronie deklaracji produkcji, zbiorów lub zapasów, określonych w rozdziale VI rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273.

Artykuł 14

Produkty, jakie należy uwzględnić w rejestrze

1. W odniesieniu do produktów wpisywanych do rejestrów prowadzi się osobne rachunki dla:
 - a) każdej z kategorii wymienionych w części II załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, z rozróżnieniem na:
 - (i) każde wino z ChNP i produkty przeznaczone do przetworzenia na takie wino;
 - (ii) każde wino z ChOG i produkty przeznaczone do przetworzenia na takie wino;
 - (iii) każde wino bez ChNP lub ChOG wyprodukowane z jednej odmiany winorośli oraz produkty przeznaczone do przetworzenia na takie wino, z odniesieniem do klasyfikacji odmiany winorośli, przyjętej przez dane państwo członkowskie na podstawie art. 81 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 oraz ze wskazaniem roku zbiorów;
 - (iv) każde wino bez ChNP lub ChOG, produkowane z dwóch lub większej liczby odmian winorośli oraz produkty przeznaczone do przetworzenia na takie wino, ze wskazaniem roku zbiorów;
 - (v) każdy produkt niezgodny z praktykami enologicznymi i ograniczeniami przewidzianymi w art. 80 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 lub w rozporządzeniu (WE) nr 606/2009, który musi zostać zniszczony zgodnie z art. 10 rozporządzenia (WE) nr 606/2009;
 - b) następujących produktów przechowywanych w dowolnym celu:
 - (i) sacharoza;
 - (ii) zagęszczony moszcz winogronowy;
 - (iii) oczyszczony zagęszczony moszcz gronowy;
 - (iv) produkty używane do zakwaszania;
 - (v) produkty używane do odkwaszania;
 - (vi) destylat uzyskany z wina;
 - (vii) każdy produkt uboczny z produktów winiarskich, który musi zostać unieszkodliwiony zgodnie z sekcją D części II załącznika VIII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 oraz z art. 14a i 14b rozporządzenia (WE) nr 606/2009, ze wskazaniem, czy dotyczy to dostawy do destylacji, produkcji octu czy konkretnego wykorzystania przy produkcji niezwiązanej z produkcją wina.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 lit. a) różne wina z ChNP lub ChOG, umieszczone w pojemnikach o objętości nie większej niż 60 litrów i opatrzone etykietami zgodnie z przepisami unijnymi, które są nabywane od osób trzecich i przechowywane w celu sprzedaży, mogą być zapisywane na tym samym rachunku, pod warunkiem że przyjęcie i wydanie każdego wina z ChNP lub ChOG zostanie zapisane oddzielnie.
3. Utratę prawa do stosowania ChNP lub ChOG wpisuje się do rejestru. Odnośne produkty przesuwają się do jednego z rachunków dotyczących win bez ChNP lub ChOG.

Artykuł 15

Informacja o wyrobach winiarskich, które mają być wpisane do rejestru

1. W odniesieniu do każdego przyjęcia i wydania produktów, o których mowa w art. 14 ust. 1 lit. a), w rejestrze podaje się:
 - a) numer partii produktu [jeżeli taki numer istnieje] wymagany na mocy prawa unijnego lub krajowego;
 - b) datę przeprowadzenia czynności;
 - c) ilość przyjętych lub wydanych produktów;
 - d) przedmiotowy produkt, oznaczony zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami unijnymi lub krajowymi;
 - e) odniesienie do dokumentu towarzyszącego lub świadectwa, które towarzyszy lub towarzyszyło danemu przewozowi zgodnie z art. 10, 11 i 20 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 9 tego rozporządzenia.
2. W przypadku win, o których mowa w części II pkt 1–9 oraz 15 i 16 załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, wpis w rejestrze prowadzonym przez podmioty gospodarcze zawiera nieobowiązkowe informacje, o których mowa w art. 120 wspomnianego rozporządzenia, o ile są one umieszczone na etykietach lub planuje się umieszczenie ich na etykietach.

3. Pojemniki do przechowywania win, o których mowa w ust. 2, są zidentyfikowane w rejestrze wraz ze wskazaniem ich nominalnej objętości. Pojemniki są również opatrzone odpowiednimi szczegółowymi danymi, jakich wymagają państwa członkowskie, aby umożliwić właściwym organom identyfikację ich zawartości przy użyciu rejestru.

W przypadku pojemników o pojemności nie większej niż 600 litrów, wypełnionych tym samym produktem i składowanych razem w ramach tej samej partii, oznaczenie pojemników w rejestrach może jednak być zastąpione przez oznaczenie całej partii, pod warunkiem że partia ta jest wyraźnie oddzielona od pozostałych.

4. W przypadku poprzednich przewozów danego produktu odniesienie do dokumentu, na podstawie którego produkt był wcześniej przewożony, odnotowuje się w rejestrze.

Artykuł 16

Informacje o działaniach, które mają być wpisane do rejestru

1. W przypadku każdej z czynności określonych w art. 29 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273 rejestr obejmuje:

- a) przeprowadzone czynności;
- b) w przypadku czynności, o których mowa w art. 29 ust. 2 lit. a), b) i c) rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273:
 - (i) datę przeprowadzenia czynności;
 - (ii) rodzaj i ilość użytych produktów;
 - (iii) ilość produktu otrzymanego w wyniku tej czynności, w tym alkoholu uzyskanego w wyniku korekty zawartości alkoholu w winie oraz ilości cukru w roztworze cukru usuniętym z moszczu pierwotnego;
 - (iv) ilość produktu użytego do zwiększenia stężenia alkoholu, zakwaszenia i odkwaszenia i słodzenia;
 - (v) oznaczenie produktów przed wykonaniem danej czynności i po niej, zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami unijnymi i krajowymi;
- c) oznaczenia umieszczone na pojemnikach, w których produkty wpisane do rejestru były umieszczone przed czynnością oraz w których umieszczono je po tej czynności;
- d) w przypadku butelkowania – liczbę napełnionych pojemników i ich zawartość;
- e) w przypadku butelkowania na zlecenie – nazwę i adres rozlewni.

2. Jeżeli dochodzi do zmiany kategorii produktu w wyniku przetworzenia, które nie jest skutkiem czynności, o których mowa w art. 29 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273, w szczególności w przypadku fermentacji moszczu winogronowego, w rejestrze odnotowuje się ilości i rodzaj produktu uzyskanego po przetworzeniu.

Artykuł 17

Informacje dotyczące win musujących i win likierowych, które mają być wpisane do rejestru

1. W przypadku produkcji wina musującego rejestry wskazują dla każdego przygotowanego cuvée:

- a) datę przygotowania;
- b) datę butelkowania w przypadku wszystkich kategorii gatunkowych win musujących;
- c) objętość cuvée oraz wskazanie każdego składnika cuvée, jego objętości oraz rzeczywistej oraz potencjalnej zawartości alkoholu;
- d) objętość użytego tirage liqueur;
- e) objętość expedition liqueur;
- f) liczbę otrzymanych pojemników z określeniem, w odpowiednim przypadku, rodzaju wina musującego, przy zastosowaniu terminu związanego z zawartością cukru resztkowego, o ile termin ten jest umieszczony na etykiecie.

2. W przypadku produkcji wina likierowego rejestry wskazują w odniesieniu do każdej przygotowywanej partii:
 - a) datę dodania produktów, o których mowa w części II pkt 3) lit. e i f) załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013;
 - b) rodzaj i ilość dodanego produktu.

Artykuł 18

Informacje o konkretnych produktach, które mają być wpisane do rejestru

1. Oddzielne księgi rachunkowe dotyczące produktów, o których mowa w art. 14 ust. 1 lit. b), wskazują w odniesieniu do każdego produktu:
 - a) w przypadku przyjęcia:
 - (i) nazwę i adres dostawcy z odniesieniem, w odpowiednim przypadku, do dokumentu, który towarzyszył przewozowi produktu;
 - (ii) ilość produktu;
 - (iii) datę przyjęcia;
 - b) w przypadku wydania:
 - (i) ilość produktu;
 - (ii) datę użycia lub wydania;
 - (iii) w stosowanych przypadkach nazwę i adres odbiorcy.
2. W odniesieniu do produktów ubocznych lub produktów, które mają zostać wycofane zgodnie z art. 14a ust. 2 i art. 14b rozporządzenia (WE) nr 606/2009, ilości, które mają zostać wpisane do rejestru, to ilości oszacowane przez podmioty gospodarcze zgodnie z art. 14a tego rozporządzenia.

Artykuł 19

Ubytki oraz użytek osobisty lub rodzinny

1. Państwa członkowskie ustalają maksymalny dopuszczalny odsetek ubytków wynikających z parowania w trakcie składowania, różnych czynności lub zmian kategorii produktu.
2. Prowadzący rejestr informuje na piśmie organ właściwy miejscowo w terminie określonym przez państwa członkowskie, jeżeli rzeczywiste ubytki przekraczają:
 - a) w trakcie przewozu – zakres tolerancji, o którym mowa w pkt 2.1 lit. d) części B załącznika V do rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273; oraz
 - b) w przypadkach wskazanych w akapicie pierwszym – maksymalny odsetek ustalony przez państwa członkowskie.Właściwy organ, o którym mowa w akapicie pierwszym, podejmuje niezbędne środki w celu zbadania ubytków.
3. Państwa członkowskie określają, w jaki sposób należy odnotować w rejestrze dane w odniesieniu do:
 - a) spożycia przez producenta i jego rodzinę;
 - b) ewentualnych przypadkowych zmian objętości produktów.

Artykuł 20

Terminy wprowadzania danych do rejestru

1. Dane szczegółowe, o których mowa w art. 14 ust. 1 lit. a) oraz art. 15 i 19, są odnotowywane w rejestrze:
 - a) w przypadku przyjęć, nie później niż w dniu roboczym następującym po dniu odbioru; oraz
 - b) w przypadku ubytków, użytku osobistego i rodzinnego lub wydania, nie później niż trzeciego dnia roboczego następującego po stwierdzeniu ubytków, konsumpcji lub wysyłce.
2. Dane szczegółowe, o których mowa w art. 29 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273 oraz w art. 16 i 17 niniejszego rozporządzenia, są odnotowywane w rejestrze:
 - a) nie później niż w dniu roboczym następującym po dniu operacji; oraz
 - b) w przypadku wzmacniania, tego samego dnia.

3. Dane szczegółowe, o których mowa w art. 14 ust. 1 lit. b) i art. 18 niniejszego rozporządzenia, są odnotowywane w rejestrze:

- a) w przypadku przyjęć i wydania, nie później niż w dniu roboczym następującym po dniu odbioru lub wysyłki; oraz
- b) w przypadku konsumpcji, w dniu konsumpcji.

4. Państwa członkowskie mogą jednak zezwolić na dłuższe terminy nieprzekraczające 30 dni, w szczególności jeśli stosowane są rejestry skomputeryzowane, pod warunkiem że możliwe jest jeszcze przeprowadzenie kontroli przyjęcia, wydania oraz czynności, o których mowa w art. 29 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273, w każdej chwili i na podstawie innych dokumentów potwierdzających oraz że te dokumenty zostaną uznane za wiarygodne przez właściwe organy.

W odniesieniu do procesów wzbogacania, o których mowa w art. 29 ust. 2 lit. b) rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273, państwa członkowskie mogą wymagać, aby były one wpisywane do rejestru przed przeprowadzeniem czynności wzbogacania.

5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, 2 i 3 wydanie tego samego produktu może zostać wpisane do rejestru w formie miesięcznego podsumowania, w przypadku gdy produkt jest umieszczony wyłącznie w pojemnikach o nominalnej pojemności nie większej niż 10 litrów, wyposażonych w jednorazowe zamknięcie, o którym mowa w art. 9 ust. 1 lit. e) pkt (i) rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273.

Artykuł 21

Zamknięcie rejestru

Rejestr jest zamykany poprzez sporządzenie rocznego bilansu raz do roku w dniu, który ma zostać ustalony przez państwa członkowskie. W ramach rozliczenia rocznego przeprowadza się inwentaryzację zapasów. Istniejące zapasy są przenoszone na kolejny roczny okres. Są one wpisywane do rejestru w formie przyjęcia z datą następującą po sporządzeniu bilansu rocznego. Jeżeli rozliczenie roczne wykazuje różnice między zapasami w bilansie a zapasami istniejącymi, odnotowuje się to w zamkniętych księgach.

ROZDZIAŁ V

DEKLARACJE

Artykuł 22

Deklaracje produkcji

1. Producenci składają deklaracje produkcji, o których mowa w art. 31 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273, w odniesieniu do produkcji bieżącego roku winnego do dnia 15 stycznia każdego roku. Państwa członkowskie mogą ustalić termin wcześniejszy lub, w przypadku późnych zbiorów oraz konkretnych wyrobów winiarskich, termin przypadający nie później niż dnia 1 marca

2. Deklaracja produkcji, o której mowa w ust. 1, zawiera co najmniej następujące informacje:

- a) nazwę producenta;
- b) miejsce, gdzie wyroby są przechowywane;
- c) kategorie produktów używanych do produkcji wina: winogrona, moszcz winogronowy (zagęszczony moszcz, rektyfikowany zagęszczony moszcz, moszcz częściowo sfermentowany), nowe wino w trakcie fermentacji.
- d) nazwę i adres dostawców;
- e) obszary uprawy winorośli wykorzystywane do produkcji, w tym do celów doświadczalnych, z których pochodzą winogrona, podane w hektarach i z odniesieniem do położenia działki winorośli;
- f) wielkość, wskazaną w hektolitrach lub 100 kg, wyrobów winiarskich uzyskanych od początku roku winiarskiego i posiadanych w dniu złożenia deklaracji, w podziale według koloru (czerwone/różowe lub białe), kategorii użytych produktów (winogrona, młode wino w trakcie fermentacji, moszcz, w tym moszcz częściowo sfermentowany, ale bez moszczu zagęszczonego i rektyfikowanego skoncentrowanego) oraz jeden z następujących rodzajów:
 - (i) wino z ChNP;
 - (ii) wino z ChOG;
 - (iii) wino szczepowe bez ChNP/ChOG;
 - (iv) wino bez ChNP/ChOG
 - (v) wszystkie inne produkty w tym roku winiarskim, w tym moszcz zagęszczony i rektyfikowany moszcz zagęszczony.

Państwa członkowskie mogą wprowadzić zasadę składania jednej deklaracji na zakład wytwarzający wino.

3. Ilość wina, którą należy podać w deklaracji produkcji, jest całkowitą ilością uzyskaną po zakończeniu zasadniczej fermentacji alkoholowej, obejmującą drożdżowy osad winiarski.

W celu przeliczenia ilości produktów innych niż wino na hektolitry wina państwa członkowskie mogą ustalić współczynniki na podstawie obiektywnych kryteriów mających znaczenie dla przeliczenia. Państwa członkowskie przekazują Komisji współczynniki wraz z powiadomieniami, o których mowa w pkt 8 załącznika III do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/1185.

4. Państwa członkowskie nakładają na podmioty dokonujące zbioru winogron i handlowców, którzy wprowadzają do obrotu produkty przeznaczone do produkcji wina, obowiązek dostarczenia producentom danych potrzebnych do wypełnienia deklaracji produkcji.

Artykuł 23

Deklaracje zapasów

1. Producenci, przetwórcy, rozlewnie i handlowcy przedstawiają deklaracje zapasów, o których mowa w art. 32 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273 w terminie do 10 września. Państwa członkowskie mogą wyznaczyć wcześniejszy termin.

2. Taka deklaracja zawiera co najmniej następujące informacje:

- a) tożsamość producentów, przetwórców, rozlewni lub handlowców;
- b) miejsce, gdzie przechowywane są wyroby;
- c) w odniesieniu do win: zapasy ogółem w podziale według koloru (czerwone/różowe lub białe), rodzaju wina (z ChNP, z ChOG, wino ze szczepu bez ChNP/ChOG lub wino bez ChNP/ChOG), pochodzenia (z Unii lub z państw trzecich) oraz rodzaju podmiotu będącego w posiadaniu zapasów (producent lub handlowiec);
- d) w odniesieniu do moszczu: zapasy ogółem w podziale według koloru (czerwone/różowe lub białe), rodzaju (skondensowany moszcz winogronowy, rektyfikowany zagęszczony moszcz winogronowy lub inny rodzaj), rodzaju podmiotu będącego w posiadaniu zapasów (producent lub handlowiec).

Unijne wyroby winiarskie wyprodukowane z winogron zebranych w tym samym roku kalendarzowym nie są włączane do tej deklaracji.

Artykuł 24

Deklaracje zbiorów

1. W przypadku gdy państwa członkowskie wymagają deklaracji zbiorów, o których mowa w art. 33 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273, podmioty dokonujące zbioru składają taką deklarację do dnia 15 stycznia. Państwa członkowskie mogą ustalić wcześniejszy termin lub, w przypadku późnych zbiorów, termin nie później niż do dnia 1 marca.

2. Tego rodzaju deklaracja zawiera co najmniej następujące informacje, w podziale zgodnie z kategoriami określonymi w pkt 1.2 ppkt 3) załącznika III do rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273:

- a) tożsamość podmiotu dokonującego zbiorów winogron (zgodnie z informacjami wymaganymi w pkt 1.1 ppkt 1) załącznika III do rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273);
- b) powierzchnia uprawy winorośli wykorzystywanej do produkcji (podana w hektarach i z odniesieniem do położenia działki winorośli);
- c) ilość zebranych winogron (w 100 kg);
- d) przeznaczenie winogron (w hl lub w 100 kg):
 - (i) użytych do produkcji wina przez zgłaszającego jako producenta;
 - (ii) dostarczonych do spółdzielczej wytwórni wina (jako winogrona lub moszcz);
 - (iii) sprzedanych producentowi wina (jako winogrona lub moszcz);
 - (iv) o innym przeznaczeniu (jako winogrona lub moszcz).

Artykuł 25

Powiadomienia i centralizacja informacji

Informacje zawarte w deklaracjach produkcji i deklaracjach zapasów zgodnie z art. 22 i 23 oraz w deklaracjach zbiorów zgodnie z art. 24 niniejszego rozporządzenia, oraz w deklaracjach dotyczących obróbki lub deklaracjach dotyczących wprowadzania do obrotu zgodnie z art. 34 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273, w stosownych przypadkach, są zbierane centralnie na poziomie krajowym.

Państwa członkowskie określają formę i sposób przekazywania im tych informacji.

ROZDZIAŁ VI

POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE KONTROLI

SEKCJA I

PRZEPISY WSPÓLNE

Artykuł 26

Próbki do celów kontroli

1. Do celów rozdziału VII rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273 instytucja łącznikowa państwa członkowskiego może zwrócić się do instytucji łącznikowej innego państwa członkowskiego o pobranie próbek zgodnie z instrukcjami zawartymi w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.
2. Organ zwracający się z wnioskiem zatrzymuje zgromadzone próbki i określa między innymi, w którym laboratorium mają one być analizowane.

SEKCJA II

ANALITYCZNA BAZA DANYCH IZOTOPOWYCH

Artykuł 27

Próbki przeznaczone do analitycznej bazy danych

1. W celu utworzenia analitycznej bazy danych izotopowych, o której mowa w art. 39 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273, wyznaczone laboratoria w państwach członkowskich pobierają próbki świeżych winogron do analizy, jak również do obróbki i przetworzenia na wino zgodnie z instrukcjami określonymi w części I załącznika III do niniejszego rozporządzenia.
2. Próbki świeżych winogron pobiera się z winnic zlokalizowanych w obszarze uprawy winorośli o jasno określonych: rodzaju gleby, usytuowaniu, systemie uprawy winorośli, odmianie, wieku i praktykach prowadzenia upraw.
3. Liczbę próbek, jakie należy pobrać co roku z przeznaczeniem do analitycznej bazy danych, określono w części II załącznika III. Przy wyborze próbek uwzględnia się położenie geograficzne winnic w państwach członkowskich określone w wykazie zawartym w części II załącznika III. Co roku przynajmniej 25 % próbek pobiera się z tych samych działek co w roku poprzednim.
4. Próbki są analizowane metodami określonymi przez Komisję na podstawie art. 80 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 i art. 15 rozporządzenia (WE) nr 606/2009 w laboratoriach wyznaczonych przez państwa członkowskie. Wyznaczone laboratoria spełniają ogólne kryteria działania laboratoriów badawczych ustanowione zgodnie z normą ISO/IEC 17025:2005, a w szczególności uczestniczą w systemie badań doskonałości obejmujących metody analizy izotopowej. Laboratoria przedstawiają europejskiemu ośrodkowi referencyjnemu ds. kontroli w sektorze wina („ERC-CWS”) dowody na piśmie wskazujące na zgodność z tymi kryteriami w celu kontroli jakości oraz zatwierdzenia przekazanych danych.
5. Laboratoria sporządzają sprawozdania z analizy zgodnie z częścią IV załącznika III oraz arkusz z opisem każdej próbki zgodnie z kwestionariuszem w części III załącznika III.
6. Laboratoria przesyłają ERC-CWS kopię sprawozdania z wynikami i interpretację analiz oraz kopię arkusza zawierającego opis.
7. Państwa członkowskie i ERC-CWS:
 - a) przechowują dane w analitycznej bazie danych;
 - b) przechowują każdą próbkę przez przynajmniej trzy lata od dnia jej pobrania;
 - c) korzystają z bazy danych wyłącznie do monitorowania stosowania prawodawstwa unijnego i krajowego w sektorze wina lub do celów statystycznych bądź naukowych;
 - d) stosują środki w celu ochrony danych, w szczególności środki przeciw kradzieżom i obcej ingerencji;
 - e) bez zbędnej zwłoki lub kosztów udostępniają dokumentację podmiotom, których dotyczy dokumentacja, aby umożliwić skorygowanie ewentualnych nieścisłości.
8. ERC-CWS sporządza i aktualizuje co roku wykaz laboratoriów w państwach członkowskich wyznaczonych do przygotowania próbek oraz do prowadzenia pomiarów na potrzeby bazy danych.

*Artykuł 28***Przekazywanie informacji zawartych w analitycznej bazie danych**

1. Informacje zawarte w analitycznej bazie danych izotopowych są udostępniane na żądanie laboratoriom wyznaczonym przez państwa członkowskie.
2. W należyście uzasadnionych przypadkach informacje, o których mowa w ust. 1, jeżeli są reprezentatywne, mogą zostać udostępnione na żądanie właściwym organom wyznaczonym przez państwa członkowskie w celu zapewnienia zgodności z przepisami Unii dotyczącymi sektora wina.
3. Udostępniane informacje dotyczą jedynie odpowiednich danych analitycznych potrzebnych do interpretacji analiz wykonanych na próbce o porównywalnych cechach i pochodzeniu. Wszelkim powiadomieniom dotyczącym udostępnianych informacji towarzyszy przypomnienie o warunkach korzystania z bazy danych, o których mowa w art. 27 ust. 7 lit. c).

*Artykuł 29***Krajowe bazy danych izotopowych**

Wyniki analiz izotopowych przechowywane w bazach danych państw członkowskich powstają w drodze analizy próbek pobranych i zbadanych zgodnie z art. 27.

SEKCJA III

PRZEPISY SZCZEGÓLNE DOTYCZĄCE KONTROLI*Artykuł 30***Kontrola systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli**

W celu sprawdzenia zgodności z przepisami ustanowionymi w rozdziale III tytułu I części II rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, w rozdziale II rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273 oraz w rozdziale II niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie wykorzystują rejestr winnic, o którym mowa w art. 145 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

*Artykuł 31***Weryfikacja informacji zawartych w rejestrze winnic**

1. Państwa członkowskie udostępniają dane znajdujące się w rejestrze winnic do celów monitorowania i weryfikowania działań finansowanych w ramach krajowego programu wsparcia, o którym mowa w sekcji 4 rozdziału II tytułu I części II rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, do których się odnosi.
2. W odniesieniu do obszarów upraw winorośli i w celu prowadzenia aktualnego rejestru winnic przeprowadzane są przynajmniej następujące kontrole:
 - a) kontrole administracyjne stosowane w odniesieniu do wszystkich plantatorów winorośli określonych w rejestrze winnic, którzy:
 - (i) rozpoczynają korzystanie z zezwolenia na nasadzenia lub ponowne sadzenie, lub dokonały rejestracji lub zmiany danych w rejestrze winnic po złożeniu wniosku lub powiadomienia dotyczącego systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli;
 - (ii) składają wniosek o środki dotyczące „restrukturyzacji i przekształcania winnic” lub „zielonych zbiorów” w ramach krajowego programu wsparcia, o którym mowa w art. 46 i 47 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013;
 - (iii) składają jedną z deklaracji, o których mowa w art. 31, 32 i 33 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273.
 - b) coroczne kontrole na miejscu przynajmniej 5 % wszystkich plantatorów winorośli określonych w rejestrze winnic.

W przypadku gdy plantatorzy wybrani do próby są w tym samym roku objęci kontrolami na miejscu w ramach środków, o których mowa w lit. a) ppkt (i) oraz (ii), tego rodzaju kontrole na miejscu są zaliczane do osiągnięcia rocznego progu w wysokości 5 % i nie ma potrzeby ich powtarzania.
 - c) systematyczne kontrole na miejscu przeprowadzane na obszarach uprawy winorośli, które nie są ujęte w dokumentacji plantatora winorośli, jak określono w załączniku IV do rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273.

*Artykuł 32***Kontrole dotyczące deklaracji**

W odniesieniu do deklaracji, o których mowa w art. 31–34 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273, państwa członkowskie przeprowadzają wszelkie kontrole oraz wprowadzają wszelkie środki niezbędne do zapewnienia prawidłowości tych deklaracji.

ROZDZIAŁ VII

POWIADOMIENIA

Artykuł 33

Powiadomienia dotyczące systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli

1. Co roku do dnia 1 marca państwa członkowskie przekazują Komisji:
 - a) informacje na temat obszarów uprawy winorośli, o których mowa w art. 145 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, dotyczące sytuacji na dzień 31 lipca poprzedniego roku winiarskiego. Informacje te przekazywane są w formie określonej w części I załącznika IV do niniejszego rozporządzenia;
 - b) powiadomienia, o których mowa w art. 63 ust. 4 i art. 64 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. Powiadomień tych dokonuje się w formie określonej w części II załącznika IV do niniejszego rozporządzenia;
 - c) powiadomienie w sprawie ograniczeń stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do ponownego sadzenia w tym samym gospodarstwie, o których mowa w art. 8 niniejszego rozporządzenia. Powiadomień tych dokonuje się w formie określonej w tabeli A części V załącznika IV do niniejszego rozporządzenia.
 - d) zaktualizowany krajowy wykaz organizacji zawodowych lub zainteresowanych grup producentów, o których mowa w art. 3 i 8 niniejszego rozporządzenia;
 - e) informacje o sumarycznej wielkości obszaru, co do którego upewniono się, że został obsadzony winoroślą bez zezwolenia, a także o obszarach wykarczowanych bez zezwolenia, o których mowa w art. 71 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. Taka informacja odnosi się do poprzedniego roku winiarskiego. Informacje te przekazywane są w formie określonej w części III załącznika IV do niniejszego rozporządzenia;
 - f) w przypadku gdy państwa członkowskie podejmują decyzję o stosowaniu kryterium pierwszeństwa, o którym mowa w art. 64 ust. 2 lit. h) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, progi, co do których podjęto decyzję w odniesieniu do minimalnej i maksymalnej wielkości gospodarstw, o których mowa w pkt H załącznika II do rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273.
2. Do dnia 1 listopada każdego roku państwa członkowskie zgłaszają Komisji:
 - a) wnioski o zezwolenia na nowe nasadzenia, zezwolenia rzeczywiście udzielone w poprzednim roku winiarskim zgodnie z art. 7 ust. 1 lub 2 niniejszego rozporządzenia, oraz zezwolenia odrzucone przez wnioskodawców, jak również zezwolenia udzielone innym wnioskodawcom przed dniem 1 października zgodnie z art. 7 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Powiadomień tych dokonuje się w formie określonej w części IV załącznika IV do niniejszego rozporządzenia;
 - b) zezwolenia na ponowne sadzenie udzielone w trakcie poprzedniego roku winiarskiego, o których mowa w art. 9 niniejszego rozporządzenia. Powiadomień tych dokonuje się w formie określonej w tabeli B części V załącznika IV do niniejszego rozporządzenia;
 - c) zezwolenia udzielone w trakcie poprzedniego roku winiarskiego na podstawie przekształcenia ważnych praw do sadzenia, o których mowa w art. 10 niniejszego rozporządzenia. Takiego powiadomienia dokonuje się w formie określonej w części VI załącznika IV do niniejszego rozporządzenia oraz jedynie do dnia 1 listopada roku następującego po upływie terminu przekształcenia, o którym mowa w art. 68 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, lub w terminie ustalonym przez państwo członkowskie zgodnie z art. 10 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.
3. W przypadku gdy państwo członkowskie nie przestrzega przepisów zawartych w ust. 1 lub 2, lub jeśli stosowne informacje okażą się błędne, Komisja może zawiesić część lub całość miesięcznych płatności, o których mowa w art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, w odniesieniu do sektora wina do czasu prawidłowego powiadomienia.
4. Przepisy zawarte w niniejszym artykule nie naruszają obowiązków spoczywających na państwach członkowskich, określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1337/2011 ⁽¹⁾.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1337/2011 z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie statystyk europejskich dotyczących upraw trwałych oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 357/79 i dyrektywę 2001/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 347 z 30.12.2011, s. 7).

*Artykuł 34***Przepisy ogólne dotyczące powiadomień i udostępniania informacji**

Przedstawiane Komisji powiadomienia, o których mowa w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2018/273 oraz w niniejszym rozporządzeniu, składane są zgodnie z przepisami rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/1183 i rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/1185.

*Artykuł 35***Przechowywanie dokumentów towarzyszących, informacji i rejestrów**

1. Dokumenty towarzyszące oraz ich kopie są przechowywane przez okres co najmniej pięciu lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zostały wypełnione.
2. Informacje dotyczące systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli, składane zgodnie z art. 33, należy przechowywać przez co najmniej dziesięć lat winiarskich następujących po roku winiarskim, w którym zostały one przedłożone.
3. Rejestr przychodów i rozchodów oraz dokumenty dotyczące zapisanych w nim czynności są przechowywane przez okres co najmniej pięciu lat od chwili zamknięcia odnoszących się do nich rachunków. Jeżeli w rejestrze pozostaje co najmniej jeden niezamknięty rachunek dotyczący nieznacznych ilości wina, rachunki takie mogą zostać przeniesione do następnego rejestru, przy czym w pierwotnym rejestrze wpisana zostaje adnotacja o takim przeniesieniu. W takim przypadku okres pięciu lat rozpoczyna się w dniu przeniesienia.
4. Dane z rejestru winnic, jak przewidziano w art. 7 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273, są przechowywane tak długo, jak jest to niezbędne do celów monitorowania i kontroli środków lub systemu, których dotyczą, oraz w każdym przypadku, przez co najmniej pięć lat winiarskich w przypadku danych odnoszących się do środków lub przez co najmniej dziesięć lat winiarskich w przypadku danych dotyczących systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli, następujących po roku, do którego informacje się odnoszą.

ROZDZIAŁ VIII

PRZEPISY KOŃCOWE*Artykuł 36***Uchylenie**

Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/561 traci moc.

*Artykuł 37***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 grudnia 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

PROCEDURA WYBORU OKREŚLONA W ART. 7 UST. 2

A. PRZYDZIAŁ NA ZASADZIE PROPORCJONALNEJ

Część całkowitej liczby hektarów udostępniona na nowe nasadzenia, którą państwa członkowskie zdecydowały się przydzielić na zasadzie proporcjonalnej wszystkim wnioskodawcom na szczeblu krajowym zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. b) ppkt (i), jest rozdzielana pomiędzy poszczególne kwalifikujące się wnioski według następującego wzoru, przy jednoczesnym przestrzeganiu ewentualnych ograniczeń, o których mowa w art. 3 ust. 1:

$$A_1 = A_r \times (\%Pr \times Tar/Tap)$$

A_1 = zezwolenie udzielone indywidualnemu wnioskodawcy na zasadzie proporcjonalnej (w hektarach)

A_r = powierzchnia będąca przedmiotem wniosku producenta (w hektarach)

$\%Pr$ = odsetek całkowitej powierzchni udostępnionej na zasadzie proporcjonalnej

Tar = całkowita powierzchnia udostępniona w ramach zezwoleń (w hektarach)

Tap = suma wszystkich wniosków złożonych przez producentów (w hektarach)

B. PRZYDZIAŁ WEDŁUG KRYTERIUM PIERWSZEŃSTWA

Część całkowitej liczby hektarów udostępnionej na nowe nasadzenia, którą państwa członkowskie zdecydowały się przydzielić na poziomie krajowym zgodnie z kryteriami pierwszeństwa, o których mowa w art. 4 ust. 2 lit. b) ppkt (ii), jest rozdzielana pomiędzy poszczególne kwalifikujące się wnioski w następujący sposób:

a) Państwa członkowskie dokonują wyboru kryteriów pierwszeństwa na szczeblu krajowym i mogą nadać wszystkim wybranym kryteriom takie samo znaczenie lub przypisać im różną wagę. Państwa członkowskie mogą zastosować takie zróżnicowanie wagi kryteriów w sposób jednolity na szczeblu krajowym lub zmienić je w zależności od obszaru na terytorium państwa członkowskiego.

W przypadku gdy państwa członkowskie nadają to samo znaczenie wszystkim kryteriom wybranym na szczeblu krajowym, wartość jeden (1) jest powiązana z każdym z nich.

Jeżeli państwa członkowskie nadają kryteriom wybranym na szczeblu krajowym różną wagę, wartość od zera (0) do jednego (1) jest powiązana z każdym z tych kryteriów, a suma wszystkich indywidualnych wartości musi być zawsze równa jeden (1).

Jeżeli waga tych kryteriów jest różna w zależności od obszaru na terytorium państwa członkowskiego, indywidualna wartość od zera (0) do jednego (1) jest powiązana z każdym z tych kryteriów w odniesieniu do każdego obszaru. W tym przypadku suma wszystkich indywidualnych wartości wagi kryteriów wybranych dla każdego z tych obszarów musi zawsze być równa jeden (1).

b) Państwa członkowskie oceniają indywidualnie każdy kwalifikujący się wniosek na podstawie jego zgodności z wybranymi kryteriami pierwszeństwa. W celu dokonania oceny stopnia zgodności z każdym z kryteriów pierwszeństwa państwa członkowskie ustanawiają jednolitą skalę na szczeblu krajowym, na której podstawie przyznają one określoną liczbę punktów każdemu wnioskowi w odniesieniu do każdego z tych kryteriów.

c) Jednolita skala wstępnie określa liczbę punktów, które należy przyznać w zależności od poziomu zgodności z każdym z kryteriów, precyzując także liczbę punktów, które należy przyznać w zależności od każdego elementu każdego konkretnego kryterium.

d) Państwa członkowskie ustalają klasyfikację indywidualnych wniosków na szczeblu krajowym na podstawie całkowitej liczby punktów przyznanych każdemu wnioskowi w zależności od zgodności lub poziomu zgodności, o którym mowa odpowiednio w lit. b), oraz – w stosownych przypadkach – znaczenia kryteriów, o których mowa w lit. a). W tym celu stosują one następujący wzór:

$$Pt = W_1 \times Pt_1 + W_2 \times Pt_2 + \dots + W_n \times Pt_n$$

Pt = całkowita ilość punktów przyznanych konkretnemu indywidualnemu wnioskowi

W_1, W_2, \dots, W_n = waga kryterium 1, 2, ..., n

Pt_1, Pt_2, \dots, Pt_n = poziom zgodności wniosku z kryterium 1, 2, ... n

W odniesieniu do obszarów, na których wartość wagi wynosi zero dla wszystkich kryteriów pierwszeństwa, wszystkie kwalifikujące się wnioski otrzymują w ramach skali maksymalną wartość w zakresie poziomu zgodności.

- e) Państwa członkowskie udzielają zezwoleń poszczególnym wnioskodawcom zgodnie z kolejnością ustaloną w klasyfikacji, o której mowa w lit. d), i do wyczerpania liczby hektarów, które należy rozdzielić w zależności od kryteriów pierwszeństwa. Wnioskodawcy przyznaje się w formie zezwolenia całkowitą liczbę hektarów, o którą składał wniosek, zanim udzieli się zezwolenia kolejnemu w klasyfikacji wnioskodawcy.

Jeżeli dostępna liczba hektarów jest wyczerpana w odniesieniu do pozycji w klasyfikacji, w przypadku której kilka wniosków otrzymało taką samą liczbę punktów, pozostałe hektary rozdziela się między te wnioski na zasadzie proporcjonalnej.

- f) Jeżeli wartość graniczna dla określonego regionu lub obszaru kwalifikującego się do korzystania z ChNP lub ChOG lub obszaru niekorzystającego z oznaczenia geograficznego zostaje osiągnięta w trakcie udzielania zezwoleń zgodnie z pkt A i lit. a), b), c), d i e) niniejszego punktu B, żaden dodatkowy wniosek pochodzący z tego regionu lub obszaru nie zostaje pozytywnie rozpatrzony.
-

ZAŁĄCZNIK II

PRÓBKI, O KTÓRYCH MOWA W ART. 26

CZĘŚĆ I

Metody i procedury pobierania próbek

1. Jeżeli próbki wina, moszczu winogronowego lub innego ciekłego wyrobu winiarskiego są pobierane w ramach współpracy między organami kontrolnymi, właściwy organ gwarantuje, że:
 - a) w przypadku produktów w pojemnikach o pojemności nie większej niż 60 litrów, zmagazynowanych w jednej partii, próbki są reprezentatywne dla całej partii;
 - b) w przypadku produktów w pojemnikach o nominalnej pojemności powyżej 60 litrów próbki są reprezentatywne dla zawartości pojemnika, z którego są pobierane.
2. Próbki są pobierane poprzez wlanie danego produktu do przynajmniej pięciu czystych pojemników, każdy o nominalnej pojemności nie mniejszej niż 750 ml. W przypadku produktów, o których mowa w pkt 1 lit. a), pobieranie próbek może również przybrać formę wybrania z badanej partii przynajmniej pięciu pojemników o pojemności nominalnej nie mniejszej niż 750 ml.

Jeżeli próbki wina mają być badane z zastosowaniem metody magnetycznego rezonansu jądrowego deuteru, są one umieszczane w pojemnikach o nominalnej pojemności 250 ml lub nawet 50 ml, jeśli mają być przesłane z jednego laboratorium analitycznego do drugiego.

Próbki są pobierane, zamykane, gdy jest to właściwe, a następnie pieczętowane w obecności przedstawiciela przedsiębiorstwa, w którym próbka jest pobierana, lub przedstawiciela przewoźnika, jeżeli próbka jest pobierana w trakcie transportu. Jeżeli nie jest obecny żaden przedstawiciel, podaje się ten fakt w sprawozdaniu określonym w pkt 4.

Każda próbka zamknięta jest szczelnym, nienadającym się do ponownego zastosowania zamknięciem.

3. Każda próbka opatrzona jest etykietą zgodną z pkt A części II.

Jeśli pojemnik jest zbyt mały, by można było przykleić do niego zalecaną etykietę, pojemnik jest oznaczany nieusuwalnym numerem, a wymagana informacja umieszczana jest na osobnej karcie.

Od przedstawiciela przedsiębiorstwa, w którym pobierana jest próbka, lub przedstawiciela przewoźnika, wymaga się podpisania etykiety lub, gdy ma to zastosowanie, karty.

4. Urzędnik właściwego organu upoważniony do pobierania próbek sporządza pisemne sprawozdanie, w którym odnotowuje wszelkie uwagi, jakie uzna za ważne dla oceny próbek. W sprawozdaniu, gdy jest to niezbędne, podaje wszelkie oświadczenia przedstawiciela przewoźnika lub przedstawiciela przedsiębiorstwa, w którym pobrano próbkę, a także wymaga złożenia na nim podpisu tegoż przedstawiciela. Również podaje ilość produktu, z którego pobrano próbkę. Jeśli złożenie podpisów wspomnianych wyżej i w pkt 3 akapit trzeci zostanie mu odmówione, powinien zamieścić odpowiednią adnotację w sprawozdaniu.
5. Każdorazowo, gdy pobierane są próbki, jedna z nich pozostaje jako próbka kontrolna w przedsiębiorstwie, w którym została pobrana, a druga – w siedzibie właściwego organu, którego urzędnik pobrał próbki. Trzy próbki są przesyłane do laboratorium urzędowego, które wykonuje badania analityczne i organoleptyczne. W nim jedna z tych próbek zostaje poddana analizie. Kolejne są przechowywane jako próbki kontrolne. Próbki kontrolne są przechowywane przez co najmniej 3 lata od ich pobrania.
6. Partie próbek opatrzone są na zewnętrznym opakowaniu czerwoną etykietą zgodną z wzorem zamieszczonym w pkt B części II. Wymiary etykiety są następujące: 50 mm × 25 mm.

Wysyłając próbki, właściwy organ państwa członkowskiego, z którego próbki są wysyłane, przystawia swoją pieczęć częściowo na zewnętrznym opakowaniu, częściowo na czerwonej etykiecie.

CZĘŚĆ II

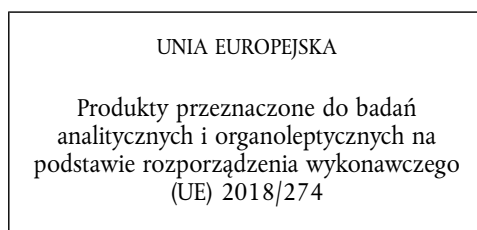
A. Etykieta opisująca próbkę zgodnie z pkt 3 części I

1. Wymagane informacje:

- a) nazwa i adres, z podaniem państwa członkowskiego, numer telefonu i faksu oraz adres e-mail właściwego organu, na którego prośbę pobrano próbkę;
- b) numer seryjny próbki;
- c) data pobrania próbki;
- d) nazwisko urzędnika właściwego organu uprawnionego do pobrania próbki;
- e) nazwa i adres, numer telefonu i faksu oraz adres e-mail zakładu, w którym pobrano próbkę;
- f) identyfikator pojemnika, z którego pobrano próbkę (np. numer pojemnika, numer partii butelek itp.);
- g) opis produktu, z podaniem obszaru produkcyjnego, roku zbioru, rzeczywistego lub potencjalnego stężenia alkoholu oraz, jeżeli jest to możliwe, odmiany winorośli;
- h) wyrazy: „Rezerwowa próbka kontrolna może być zbadana jedynie przez laboratorium upoważnione do wykonywania analiz kontrolnych. Przerwanie pieczęci stanowi wykroczenie podlegające karze.”

2. Uwagi:

3. Minimalny rozmiar: 100 mm × 100 mm.

B. Wzór czerwonej etykiety, o której mowa w pkt 6 części I

ZAŁĄCZNIK III

PRÓBKI, O KTÓRYCH MOWA W ART. 27

CZĘŚĆ I

Instrukcje do pobierania próbek ze świeżych winogron i przetwarzania ich na wino w celu przeprowadzenia analizy metodą izotopową określoną w art. 27**A. Pobieranie próbek z winogron**

1. Każda próbka musi składać się przynajmniej z 10 kg dojrzałych winogron tej samej odmiany. Muszą one być pobrane w zastanych warunkach. Pobieranie próbek musi nastąpić w okresie, gdy na działce odbywa się zbiór. Zebrane winogrona muszą być reprezentatywne dla całej działki. Próbki ze świeżych winogron lub w formie moszczu winogronowego mogą być przechowywane w formie mrożonej aż do dalszego zastosowania. Wyłącznie w przypadku gdy przewidziany jest pomiar tlenu-18 w wodzie w moszczu, podwielokrotność moszczu może zostać pobrana osobno oraz przechowana po wytlóczeniu całej próbki winogron.
2. Po pobraniu próbek sporządza się kartę opisu. Karta ta musi składać się z pierwszej części dotyczącej pobierania próbek z winogron i drugiej części dotyczącej winifikacji. Musi ona być przechowywana wraz z próbką i towarzyszyć jej podczas całego transportu. Musi być uaktualniana poprzez wprowadzanie danych o każdej operacji, jakiej próbka jest poddawana. Karta opisu dotycząca pobierania próbek jest sporządzona zgodnie z pkt A kwestionariusza zamieszczonego w części III.

B. Winifikacja

1. Winifikacja musi być przeprowadzana przez właściwy organ lub departament uprawniony do tego celu przez ten organ, jeżeli to możliwe w warunkach porównywalnych z warunkami naturalnymi panującymi w obszarze produkcyjnym, dla którego dana próbka jest reprezentatywna. Wynikiem winifikacji musi być całkowita zamiana cukru na alkohol, tj. na mniej niż 2 g/l cukru resztkowego. Jednakże w niektórych przypadkach, np. w celu zapewnienia lepszej reprezentatywności, przyjęte mogą zostać większe ilości cukru resztkowego. Jak tylko wino się sklaruje i ustabilizuje za pomocą SO₂, należy je umieścić w butelkach o pojemności 750 ml i opatrzyć etykietami.
2. Karta opisu do celów winifikacji sporządzana jest zgodnie z pkt B kwestionariusza zamieszczonego w części III.

CZĘŚĆ II

Liczba próbek do pobrania przez państwa członkowskie każdego roku do celów banku danych analitycznych, o którym mowa w art. 27 ust. 3

- 30 próbek w Bułgarii,
- 20 próbek w Czechach,
- 200 próbek w Niemczech,
- 50 próbek w Grecji,
- 200 próbek w Hiszpanii,
- 400 próbek we Francji,
- 30 próbek w Chorwacji,
- 400 próbek we Włoszech,
- 10 próbek na Cyprze,
- 4 próbki w Luksemburgu,
- 50 próbek na Węgrzech,
- 4 próbki na Malcie,
- 50 próbek w Austrii,

- 50 próbek w Portugalii,
- 70 próbek w Rumunii,
- 20 próbek w Słowenii,
- 15 próbek w Słowacji,
- 4 próbki w Zjednoczonym Królestwie.

CZĘŚĆ III

Kwestionariusz pobierania i winifikacji próbek winogron przeznaczonych do analizy metodami izotopowymi, o których mowa w art. 27 ust. 5

Metody analityczne oraz sposób wyrażania wyników (jednostki), którymi należy się posłużyć, odpowiadają metodom i zasadom zalecanym i opublikowanym przez OIV.

A.

1. Informacje ogólne

1.1. Próbka nr

1.2. Nazwisko i funkcja urzędnika lub osoby upoważnionej, która pobrała próbkę:

1.3. Nazwa i adres właściwego organu odpowiedzialnego za pobranie próbki:

1.4. Nazwa i adres właściwego organu odpowiedzialnego za winifikację i wysyłkę próbki, jeżeli inny niż określony w pkt 1.3:

2. Ogólny opis próbek

2.1. Pochodzenie (kraj, region):

2.2. Rok zbiorów:

2.3. Odmiana winorośli:

2.4. Kolor winogron:

3. Opis winnicy

3.1. Nazwisko i adres osoby uprawiającej działkę:

3.2. Lokalizacja działki:

— wioska wina:

— lokalizacja:

— numer katastralny:

— szerokość i długość geograficzna:

3.3. Rodzaj gleby (np. wapienna, gliniasta, wapienno-gliniasta, piaskowa):

3.4. Położenie (np. stok, równina, wystawiona na słońce):

3.5. Liczba winorośli na 1 ha:

3.6. Przybliżony wiek winnicy (mniej niż 10 lat, między 10 a 25 lat, ponad 25 lat):

3.7. Wysokość nad poziomem morza:

3.8. Metoda uprawy i przycinania:

3.9. Rodzaj wina, na które winogrona są zazwyczaj przetwarzane (zob. kategorie produktów winiarskich wymienione w części II załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013):

4. Właściwości zbioru i moszczu
 - 4.1. Szacunkowa wydajność z 1 ha dla działki, na której odbył się zbiór: (kg/ha):
 - 4.2. Stan zdrowia winogron (np. zdrowe, zgniłe), z wyszczególnieniem, czy winogrona były suche, czy wilgotne w momencie pobrania próbki:
 - 4.3. Data pobrania próbki:
5. Warunki pogodowe poprzedzające zbiór
 - 5.1. Opady w ciągu 10 dni poprzedzających zbiór: tak/nie
 - 5.2. Jeśli tak, podać dodatkowe informacje, o ile są dostępne:
6. Nawadnianie winnic

Jeśli zbiory były nawadniane, data ostatniego podlewania:

(Pieczęć właściwego organu odpowiedzialnego za pobranie próbki oraz nazwisko, stanowisko i podpis urzędnika pobierającego próbkę)

B.

1. Mikrowinifikacja
 - 1.1. Masa próbki winogron, w kg:
 - 1.2. Metoda wyłoczenia:
 - 1.3. Ilość otrzymanego moszczu:
 - 1.4. Właściwości moszczu:
 - zawartość cukru wyrażona w g/l przy pomocy refraktometrii:
 - całkowita kwasowość wyrażona w g/l kwasu winowego: (nieobowiązkowe):
 - 1.5. Metoda obróbki moszczu (np. osadzanie, wirowanie):
 - 1.6. Fermentacja drożdżowa (odmiana zastosowanych drożdży). Wskazać, czy nastąpiła spontaniczna fermentacja:
 - 1.7. Temperatura podczas fermentacji:
 - 1.8. Metoda zastosowania do określenia końca fermentacji:
 - 1.9. Metoda obróbki wina (np. rozlewanie):
 - 1.10. Dodanie dwutlenku siarki w mg/l:
 - 1.11. Analiza otrzymanego wina:
 - rzeczywiste stężenie alkoholu w % obj.:
 - całkowity suchy wyciąg:
 - redukcja cukrów wyrażona w g/l cukru inwertowanego:
2. Tabela chronologiczna winifikacji próbki

Data:

 - Data: (taka sama jak data zbioru, część I pkt 4.3)
 - wyłoczenia:
 - rozpoczęcia fermentacji:
 - zakończenia fermentacji:
 - butelkowania:

Data wypełnienia części II:

(Pieczęć właściwego organu, który przeprowadził winifikację, oraz podpis właściwego urzędnika tego organu)

CZĘŚĆ IV

Wzór sprawozdania z analizy próbek produktów sektora wina i wyrobów winiarskich zbadanych metodą zalecaną i opublikowaną przez OIV, o której mowa w art. 27 ust. 5

A. INFORMACJE OGÓLNE

1. Państwo:
2. Numer próbki:
3. Rok:
4. Odmiana winorośli:
5. Klasa wina:
6. Region/obszar:
7. Nazwa, adres, numer telefonu i faksu oraz adres e-mail laboratorium odpowiedzialnego za wyniki:
8. Próbką do analizy kontrolnej przez ERC-CWS: tak/nie

B. METODY I WYNIKI

1. Wino (przeniesione z części III załącznika III)
 - 1.1. Objętościowa moc alkoholu: % obj.
 - 1.2. Suchy wyciąg ogółem: g/l
 - 1.3. Redukcja cukrów: g/l
 - 1.4. Całkowita kwasowość wyrażona jako kwas winowy: g/l
 - 1.5. Dwutlenek siarki ogółem: mg/l
 2. Destylacja wina na SNIF-NMR
 - 2.1. Opis urządzenia do destylacji:
 - 2.2. Objętość destylowanego wina/waga otrzymanego destylatu:
 3. Analiza destylatu
 - 3.1. Alkohol w destylacie wina % (m/m)
 4. Wyniki korelacji izotopu deuteru/wodoru etanolu mierzonego przy zastosowaniu magnetycznego rezonansu jądrowego (MRJ)
 - 4.1. (D/H)I = ppm
 - 4.2. (D/H)II = ppm
 - 4.3. „R” =
 5. Parametry MRJ
Obserwowana częstotliwość:
 6. Wyniki korelacji izotopowej wina $^{18}\text{O}/^{16}\text{O}$
 $\delta^{18}\text{O} [\text{‰}] = \text{‰ V. SMOW} - \text{SLAP}$
 7. Wyniki korelacji izotopowej moszczu $^{18}\text{O}/^{16}\text{O}$ (w stosownych przypadkach)
 $\delta^{18}\text{O} [\text{‰}] = \text{‰ V. SMOW} - \text{SLAP}$
 8. Wyniki korelacji izotopowej winnego alkoholu etylowego $^{13}\text{C}/^{12}\text{C}$
 $\delta^{13}\text{C} [\text{‰}] = \text{‰ V-PDB.}$
-

ZAŁĄCZNIK IV

ZGŁOSZENIA, O KTÓRYCH MOWA W ART. 33

CZĘŚĆ I

Formularz do przekazywania informacji, o których mowa w art. 33 ust. 1 lit. a)

Tabela

Wykaz obszarów uprawy winorośli

Państwo członkowskie:						
Data przekazania informacji:						
Rok winiarski:						
Obszary/regiony	Obszary rzeczywistych upraw winorośli (ha), które kwalifikują się do produkcji (*):					
	Wina z chronioną nazwą pochodzenia (ChNP) (**)	Wina z chronionym oznaczeniem geograficznym (ChOG) (***)		Wina bez ChNP/ChOG i produkowane na obszarze ChNP/ChOG	Wina bez ChNP/ChOG i produkowane poza obszarem ChNP/ChOG	Ogółem
Z czego uwzględnione w kolumnie (2)		Z czego nie-uwzględnione w kolumnie (2)				
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
1						
2						
...						
Razem dla państwa członkowskiego						

Uwaga: Wartości, które należy wprowadzić w kolumnie (7) = (2) + (4) + (5) + (6).

(*) Dane dotyczą dnia 31 lipca poprzedniego roku winiarskiego.

(**) Te obszary mogą również kwalifikować się do produkcji wina z ChOG lub wina bez oznaczenia geograficznego.

(***) Te obszary mogą również kwalifikować się do produkcji wina z ChNP i wina bez oznaczenia geograficznego (kolumna (3)) lub jedynie wina z ChOG i wina bez oznaczenia geograficznego (kolumna (4)). Żaden z obszarów zgłoszonych w kolumnach (3) i (4) nie powinien figurować w kolumnach (5) i (6).

Termin przekazania informacji: 1 marca.

CZĘŚĆ II

Formularz do przekazywania powiadomień, o których mowa w art. 33 ust. 1 lit. b)

Tabela A

Zezwolenia na nowe nasadzenia – Odsetek

Państwo członkowskie:	
Data przekazania informacji:	
Rok:	
Całkowity obszar (ha) rzeczywiście nasadzony (w dniu 31 lipca):	
Odsetek, który należy zastosować na szczeblu krajowym:	
Obszar całkowity (ha) na nowe nasadzenia na szczeblu krajowym, w oparciu o ustalony %:	

Uzasadnienia dotyczące ograniczenia odsetka na szczeblu krajowym (jeżeli odsetek wynosi mniej niż 1 %):

Obszar całkowity (ha) przeniesiony z poprzedniego roku winiarskiego zgodnie z art. 7 ust. 3:	
Obszar całkowity (ha) udostępniony na nowe nasadzenia na szczeblu krajowym:	

Termin przekazania powiadomienia: 1 marca.

Tabela B

Zezwolenia na nowe nasadzenia – Ograniczenia geograficzne

Państwo członkowskie:

Data przekazania informacji:	
Rok:	

W stosownych przypadkach, ograniczenia ustalone na odpowiednim szczeblu geograficznym:

A. dla regionu, w stosownych przypadkach	Ograniczony obszar
region 1	
region 2	
...	
B. dla „podregionu”, w stosownych przypadkach	Ograniczony obszar
podregion 1	
podregion 2	
...	
C. dla obszaru ChNP/ChOG, w stosownych przypadkach	Ograniczony obszar
obszar ChNP/ChOG 1	
obszar ChNP/ChOG 2	
...	
D. dla obszaru bez ChNP/ChOG, w stosownych przypadkach	Ograniczony obszar
obszar bez ChNP/ChOG 1	
obszar bez ChNP/ChOG 2	
...	

Uwaga: Informacjom zawartym w tej tabeli powinny towarzyszyć związane z nimi uzasadnienia, o których mowa w art. 63 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

Termin przekazania powiadomienia: 1 marca.

Tabela C

Zezwolenia na nowe nasadzenia – Decyzje w sprawie kryteriów kwalifikowalności na odpowiednim poziomie geograficznym podawane do wiadomości publicznej

Państwo członkowskie:		
Data przekazania informacji:		
Rok:		
Kryteria kwalifikowalności, w stosownych przypadkach:		
Kryteria kwalifikowalności – art. 64 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 i art. 4 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273	Wybrane przez państwa członkowskie: T/N	Jeśli tak, proszę podać odpowiedni poziom geograficzny, w stosownym przypadku:
Art. 64 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013		Region, podregion, obszar ChNP/ChOG 1/obszar bez ChNP/ChOG 1; Region, podregion, obszar ChNP/ChOG 2/obszar bez ChNP/ChOG 1; ...
Art. 64 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013		Region, podregion, obszar ChNP/ChOG 1/obszar bez ChNP/ChOG 1; Region, podregion, obszar ChNP/ChOG 2/obszar bez ChNP/ChOG 1; ...
Art. 64 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013		Obszar ChNP 1; Obszar ChNP 2; ...
Artykuł 4 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273		Obszar ChOG 1; Obszar ChOG 2; ...
(Art. 64 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013)	Wybrane przez państwa członkowskie: T/N	W przypadku odpowiedzi twierdzącej w odniesieniu do art. 64 ust. 1 lit. d), proszę podać odpowiedni poziom geograficzny, w stosownym przypadku:
Kryteria pierwszeństwa – art. 64 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013		
Art. 64 ust. 2 lit. a)		Region, podregion, obszar ChNP/ChOG 1/obszar bez ChNP/ChOG 1; Region, podregion, obszar ChNP/ChOG 2/obszar bez ChNP/ChOG 1; ...
Art. 64 ust. 2 lit. b)		Region, podregion, obszar ChNP/ChOG 1/obszar bez ChNP/ChOG 1; Region, podregion, obszar ChNP/ChOG 2/obszar bez ChNP/ChOG 1; ...
Art. 64 ust. 2 lit. c)		Region, podregion, obszar ChNP/ChOG 1/obszar bez ChNP/ChOG 1; Region, podregion, obszar ChNP/ChOG 2/obszar bez ChNP/ChOG 1; ...

Art. 64 ust. 2 lit. d)		Region, podregion, obszar ChNP/ChOG 1/obszar bez ChNP/ChOG 1; Region, podregion, obszar ChNP/ChOG 2/obszar bez ChNP/ChOG 1; ...
Art. 64 ust. 2 lit. e)		Region, podregion, obszar ChNP/ChOG 1/obszar bez ChNP/ChOG 1; Region, podregion, obszar ChNP/ChOG 2/obszar bez ChNP/ChOG 1; ...
Artykuł 64 ust. 2 lit. f)		Region, podregion, obszar ChNP/ChOG 1/obszar bez ChNP/ChOG 1; Region, podregion, obszar ChNP/ChOG 2/obszar bez ChNP/ChOG 1; ...
Artykuł 64 ust. 2 lit. g)		Region, podregion, obszar ChNP/ChOG 1/obszar bez ChNP/ChOG 1; Region, podregion, obszar ChNP/ChOG 2/obszar bez ChNP/ChOG 1; ...
Art. 64 ust. 2 lit. h):		Region, podregion, obszar ChNP/ChOG 1/obszar bez ChNP/ChOG 1; Region, podregion, obszar ChNP/ChOG 2/obszar bez ChNP/ChOG 1; ...

Uwaga: W przypadku odpowiedzi twierdzącej w odniesieniu do art. 64 ust. 1 lit. d), tabeli tej muszą towarzyszyć uzasadnienia, o których mowa w art. 64 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 oraz w art. 4 ust. 5 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273.

Termin przekazania powiadomienia: 1 marca.

Tabela D

Zezwolenia na nowe nasadzenia – Decyzje w sprawie proporcjonalnego rozdysponowania i kryteriów pierwszeństwa na odpowiednim poziomie geograficznym podawane do wiadomości publicznej

Państwo członkowskie:

Data przekazania informacji:

Rok:

Obszar całkowity (ha) udostępniony na nowe nasadzenia na szczeblu krajowym:

1. Proporcjonalne rozdysponowanie, w stosownych przypadkach:

Odsetek obszarów, które mają być przyznane na zasadzie proporcjonalnej na szczeblu krajowym:

Liczba hektarów:

2. Kryteria pierwszeństwa, w stosownych przypadkach:

Odsetek obszarów, które mają być przyznane według kryteriów pierwszeństwa na szczeblu krajowym:

Liczba hektarów:

Informacje na temat **jednolitej skali** ustanowionej na szczeblu krajowym w celu oceny poziomu zgodności poszczególnych wniosków z wybranymi kryteriami pierwszeństwa (zakres wartości, wartość minimalna i maksymalna ...):

2.1. Jeżeli kryteria pierwszeństwa są stosowane na szczeblu krajowym, bez różnicowania według obszaru

Wybrane kryteria pierwszeństwa i ich znaczenie:

Kryteria pierwszeństwa Art. 64 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 oraz art. 4 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273	Art. 64 ust. 2 lit. a) (*)	Art. 64 ust. 2 lit. a) (**)	Art. 64 ust. 2 lit. b)	Art. 64 ust. 2 lit. c)	Art. 64 ust. 2 lit. d)	Art. 64 ust. 2 lit. e)	Art. 64 ust. 2 lit. f)	Art. 64 ust. 2 lit. g)	Art. 64 ust. 2 lit. h)	Art. 4 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273 (***)	Art. 4 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273 (****)
Znaczenie (0–1):											

(*) Nowy podmiot (*Uwaga:* Kryteria „nowy podmiot” i „młody producent” nie mogą być wybrane jednocześnie, tylko jedno z nich może mieć zastosowanie).

(**) Młody producent.

(***) Wcześniejsze zachowanie producenta.

(****) Organizacje nienastawione na zysk i służące celom społecznym, które otrzymały grunty skonfiskowane w związku z aktami terroryzmu lub innego rodzaju działalnością przestępczą.

2.2. Jeżeli kryteria pierwszeństwa są stosowane na szczeblu krajowym z różnicowaniem według obszaru

2.2.1. Obszar 1: (proszę opisać, jakie są krajowe ograniczenia dotyczące obszaru 1)

Wybrane kryteria pierwszeństwa i ich znaczenie:

[Jeżeli żadne kryterium nie zostanie wybrane w odniesieniu do tego konkretnego obszaru, należy wskazać zero we wszystkich kolumnach poniżej]

Kryteria pierwszeństwa: Art. 64 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 oraz art. 4 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273	Art. 64 ust. 2 lit. a) (*)	Art. 64 ust. 2 lit. a) (**)	Art. 64 ust. 2 lit. b)	Art. 64 ust. 2 lit. c)	Art. 64 ust. 2 lit. d)	Art. 64 ust. 2 lit. e)	Art. 64 ust. 2 lit. f)	Art. 64 ust. 2 lit. g)	Art. 64 ust. 2 lit. h)	Art. 4 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273 (***)	Art. 4 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273 (****)
Znaczenie (0–1):											

(*) Nowy podmiot (*Uwaga:* Kryteria „nowy podmiot” i „młody producent” nie mogą być wybrane jednocześnie, tylko jedno z nich może mieć zastosowanie).

(**) Młody producent.

(***) Wcześniejsze zachowanie producenta.

(****) Organizacje nienastawione na zysk i służące celom społecznym, które otrzymały grunty skonfiskowane w związku z aktami terroryzmu lub innego rodzaju działalnością przestępczą.

...

2.2.n. **Obszar n:** (proszę opisać, jakie są krajowe ograniczenia dotyczące obszaru n)

Wybrane kryteria pierwszeństwa i ich znaczenie:

[Jeżeli żadne kryterium nie zostanie wybrane w odniesieniu do tego konkretnego obszaru, należy wskazać zero we wszystkich kolumnach poniżej]

Kryteria pierwszeństwa: Art. 64 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 oraz art. 4 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273	Art. 64 ust. 2 lit. a) (*)	Art. 64 ust. 2 lit. a) (**)	Art. 64 ust. 2 lit. b)	Art. 64 ust. 2 lit. c)	Art. 64 ust. 2 lit. d)	Art. 64 ust. 2 lit. e)	Art. 64 ust. 2 lit. f)	Art. 64 ust. 2 lit. g)	Art. 64 ust. 2 lit. h)	Art. 4 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273 (***)	Art. 4 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273 (****)
Znaczenie (0–1):											

(*) Nowy podmiot (*Uwaga:* Kryteria „nowy podmiot” i „młody producent” nie mogą być wybrane jednocześnie, tylko jedno z nich może mieć zastosowanie).

(**) Młody producent.

(***) Wcześniejsze zachowanie producenta.

(****) Organizacje nienastawione na zysk i służące celom społecznym, które otrzymały grunty skonfiskowane w związku z aktami terroryzmu lub innego rodzaju działalnością przestępczą.

Termin przekazania powiadomienia: 1 marca.

CZĘŚĆ III

Formularz do przekazywania informacji, o których mowa w art. 33 ust. 1 lit. e)

Tabela

Obszary obsadzone bez odpowiednich zezwoleń po dniu 31 grudnia 2015 r. oraz obszary wykarczowane na podstawie art. 71 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013

Państwo członkowskie:

Data przekazania informacji:			
Rok lub okres winiarski ⁽¹⁾ :			
Obszary/regiony	Obszary (ha) obsadzone bez odpowiednich zezwoleń na nasadzenia po dniu 31 grudnia 2015 r.:		
	Obszary wykarczowane przez producentów w roku winiarskim	Obszary wykarczowane przez państwo członkowskie w roku winiarskim	Spis łącznej powierzchni nasadzeń dokonanych bez zezwoleń, które nie zostały jeszcze wykarczowane na koniec roku winiarskiego
(1)	(2)	(3)	(4)
1			
2			
...			
Razem dla państwa członkowskiego:			

⁽¹⁾ Informacje dotyczą roku winiarskiego poprzedzającego przekazanie informacji.

Termin przekazania informacji: 1 marca.

CZĘŚĆ IV

Formularz do przekazywania powiadomień, o których mowa w art. 33 ust. 2 lit. a)

Tabela A

Zezwolenia na nowe nasadzenia na żądanie wnioskodawców

Państwo członkowskie:				
Data przekazania informacji:				
Rok:				
Obszary/regiony	Liczba hektarów, o którą wystąpiono z wnioskiem do celów nowych nasadzeń, które znajdują się na obszarze kwalifikującym się do produkcji:			
	Wina z ChNP (*)	Wina z ChOG (**)	Jedynie wina bez ChNP/ChOG	Ogółem
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1				
2				
...				
Razem dla państwa członkowskiego				

Jeżeli mają zastosowanie ograniczenia na odpowiednim poziomie geograficznym (art. 63 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013):

Dla danego obszaru z (bez) ChNP/ChOG:	Obszar, o który wystąpiono z wnioskiem (ha)
(1)	(2)
obszar z (bez) ChNP/ChOG 1	
obszar z (bez) ChNP/ChOG 2	
...	

(*) Te obszary mogą również kwalifikować się do produkcji wina z ChOG lub wina bez oznaczenia geograficznego. Żaden z obszarów zgłoszonych w kolumnie (2) nie powinien figurować w kolumnie (3).

(**) Te obszary mogą również kwalifikować się do produkcji wina bez oznaczenia geograficznego, lecz nie do produkcji wina z ChNP; Żaden z obszarów zgłoszonych w kolumnie (3) nie powinien figurować w kolumnie (4).

Termin przekazania powiadomienia: 1 listopada.

Tabela B

Faktycznie udzielone zezwolenia na nowe nasadzenia i obszary, które były przedmiotem odrzucenia

Państwo członkowskie:	
Data przekazania informacji:	
Oдноśny rok:	

Obszary/regiony	Liczba hektarów faktycznie przyznanych do celów nowych nasadzeń, które znajdują się na obszarze kwalifikującym się do produkcji:				Obszar, który był przedmiotem odrzucenia przez wnioskodawców (art. 7 ust. 3) (ha)
	Wina z ChNP (*)	Wina z ChOG (**)	Jedynie wina bez ChNP/ChOG	Ogółem	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
1					
2					
...					
Razem dla państwa członkowskiego					
Obszar, który był przedmiotem odrzucenia przez wnioskodawców (art. 7 ust. 3):					

Jeżeli mają zastosowanie ograniczenia na odpowiednim poziomie geograficznym (art. 63 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013):

Dla danego obszaru z (bez) ChNP/ChOG:	Przyznany obszar (ha)	Obszar, który był przedmiotem odrzucenia przez wnioskodawców (art. 7 ust. 3) (ha)	Obszar, o który wystąpiono z wnioskiem i który nie został przyznany przez państwo członkowskie (ha), ponieważ:	
			Wykraczał poza ustanowione granice	Nie spełnił kryteriów kwalifikowalności
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
obszar z (bez) ChNP/ChOG 1				
obszar z (bez) ChNP/ChOG 2				
...				

(*) Te obszary mogą również kwalifikować się do produkcji wina z ChOG lub wina bez oznaczenia geograficznego. Żaden z obszarów zgłoszonych w kolumnie (2) nie powinien figurować w kolumnie (3).

(**) Te obszary mogą również kwalifikować się do produkcji wina bez oznaczenia geograficznego, lecz nie do produkcji wina z ChNP; Żaden z obszarów zgłoszonych w kolumnie (3) nie powinien figurować w kolumnie (4).

Termin przekazania powiadomienia: 1 listopada.

CZĘŚĆ V

Formularz do przekazywania powiadomień, o których mowa w art. 33 ust. 1 lit. c) i art. 33 ust. 2 lit. b)

Tabela A

Zezwolenia na ponowne sadzenie – zastosowane ograniczenia

Państwo członkowskie:

Data przekazania informacji:

Rok:

W stosownych przypadkach należy wskazać w odniesieniu do odpowiednich obszarów z ChNP/ChOG ograniczenia dotyczące ponownego sadzenia, o których zadecydowało państwo członkowskie zgodnie z art. 66 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 i art. 6 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/273

Obszar ChNP, w stosownych przypadkach	Zakres ograniczenia (T (*)/P (**))
obszar ChNP 1	
obszar ChNP 2	
...	
Obszar ChNP, w stosownych przypadkach	Zakres ograniczenia (T (*)/P (**))
obszar ChOG 1;	
obszar ChOG 2;	
...	

Inne informacje uważane za przydatne do wyjaśnienia stosowania takich ograniczeń:

- (*) Całkowite (T): ograniczenie ma charakter bezwzględny, ponowne obsadzenia, które byłyby sprzeczne z ustalonymi ograniczeniami, są całkowicie zabronione.
 (**) Częściowe (P): ograniczenie nie jest bezwzględne, ponowne obsadzenia, które byłyby sprzeczne z ustalonymi ograniczeniami, są częściowo dozwolone w zakresie określonym przez państwo członkowskie.

Termin przekazania powiadomienia: 1 marca.

Tabela B

Faktycznie udzielone zezwolenia na ponowne sadzenie

Państwo członkowskie:

Data przekazania informacji:				
Rok winiarski:				
Obszary/regiony	Liczba hektarów faktycznie przyznanych do celów nowych nasadzeń w obszarach kwalifikujących się do produkcji:			
	Wina z ChNP (*)	Wina z ChOG (**)	Wina bez ChNP/ChOG	Ogółem
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1				
2				
...				
Razem dla państwa członkowskiego				

(*) Te obszary mogą również kwalifikować się do produkcji wina z ChOG lub wina bez oznaczenia geograficznego. Żaden z obszarów zgłoszonych w kolumnie (2) nie powinien figurować w kolumnie (3).

(**) Te obszary mogą również kwalifikować się do produkcji wina bez oznaczenia geograficznego, lecz nie do produkcji wina z ChNP; Żaden z obszarów zgłoszonych w kolumnie (3) nie powinien figurować w kolumnie (4).

Termin przekazania powiadomienia: 1 listopada.

Uwaga: Informacje dotyczą roku winiarskiego poprzedzającego przekazanie informacji.

CZĘŚĆ VI

**Formularz do przekazywania powiadomień, o których mowa w art. 33 ust. 2 lit. c)
Prawa do sadzenia przyznane przed dniem 31 grudnia 2015 r. i przekształcone w zezwolenia –
Faktycznie udzielone zezwolenia**

Państwo członkowskie:

Data przekazania informacji:				
Rok winiarski:				
Obszary/regiony	Liczba hektarów faktycznie przyznanych w odniesieniu do obszarów kwalifikujących się do produkcji:			
	Wina z ChNP (*)	Wina z ChOG (**)	Wina bez ChNP/ChOG	Ogółem
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1				
2				
...				
Razem dla państwa członkowskiego				

(*) Te obszary mogą również kwalifikować się do produkcji wina z ChOG lub wina bez oznaczenia geograficznego. Żaden z obszarów zgłoszonych w kolumnie (2) nie powinien figurować w kolumnie (3).

(**) Te obszary mogą również kwalifikować się do produkcji wina bez oznaczenia geograficznego, lecz nie do produkcji wina z ChNP; Żaden z obszarów zgłoszonych w kolumnie (3) nie powinien figurować w kolumnie (4).

Termin przekazania powiadomienia: 1 listopada.

Uwaga: Przedmiotowa tabela musi zostać przekazana w odniesieniu do każdego roku winiarskiego (od dnia 1 sierpnia roku n-1 do dnia 31 lipca roku przekazania informacji) do dnia 1 listopada roku następującego po upływie terminu, o którym mowa w art. 68 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, lub terminu ustalonego przez państwo członkowskie zgodnie z art. 10 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.